

ars gratia artis

Ακαδημία Παραστατικών Τεχνών

Ευχαριστούμε θερμά

Τους επιβλέποντές μας, κυρία Νικολάου και κύριο Βασιλάτο, για τις συμβουλές, την υπομονή και την επιμονή τους κατά τη διάρκεια αυτού του τελευταίου χρόνου

Τους συμβούλους μας, κυρία Σωτηροπούλου και κύριο Μάνιο, οι οποίοι συνέβαλαν στην πραγματοποίηση των απαιτητικών μας στόχων

Τις οικογένειές μας για την υποστήριξή τους, με κάθε μέσο, κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού

Τους Βασίλη και Γιάννη για την υπομονή και την αναμονή τους

Τους φίλους μας Αλέξανδρο, Βαγγέλη κι Αλεξάνδρα για τις συμβουλές και τις παραγωγικές συζητήσεις σε κρίσιμες συνθετικές στιγμές

Τους φίλους μας που μας στήριξαν ηθικά και ψυχολογικά όταν αυτό ήταν απαραίτητο

Τον Θοδωρή και τον Δημήτρη για τις γραφιστικές τους επισημάνσεις

Και τέλος η μία την άλλη, για μια δύσκολη διαδρομή προς την προσωπική μας Ιθάκη που έφτασε αισίως στο τέλος της με χαμόγελα και δημιουργικά βλέμματα προς το μέλλον.

Μαρία, Νικολέτα

Πίνακας Περιεχομένων

06-09

Ακαδημία Παραστατικών Τεχνών

10-13

Λεωφόρος Συγγρού

14-21

Πορεία Σκέψης

22-39

Σχέδια

40-43

Κατασκευαστικές Λεπτομέρεις

44-47

Ακουστική Μελέτη

48-49

Μακέτες

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Σκοπός αυτής της διπλωματικής είναι ο σχεδιασμός ενός χώρου που θα στεγάσει τις παραστατικές τέχνες σε επίπεδο ακαδημαϊκό τόσο την κάθε μια ξεχωριστά όσο και τον συνδυασμό τους.

Ως παραστατικές τέχνες ορίζονται οι μορφές τέχνης κατά τις οποίες οι καλλιτέχνες χρησιμοποιούν τη φωνή τους και/ή την κίνηση του σώματός τους, συχνά σε σχέση με άλλα αντικείμενα, μεσκοπότηνπροσωπικήτουςέκφραση-σεαντίθεση με τις καλές τέχνες στις οποίες οι καλλιτέχνες χρησιμοποιούν χρώμα/κανβά ή άλλα υλικά για να δημιουργήσουν φυσικά ή στατικά αντικείμενα.

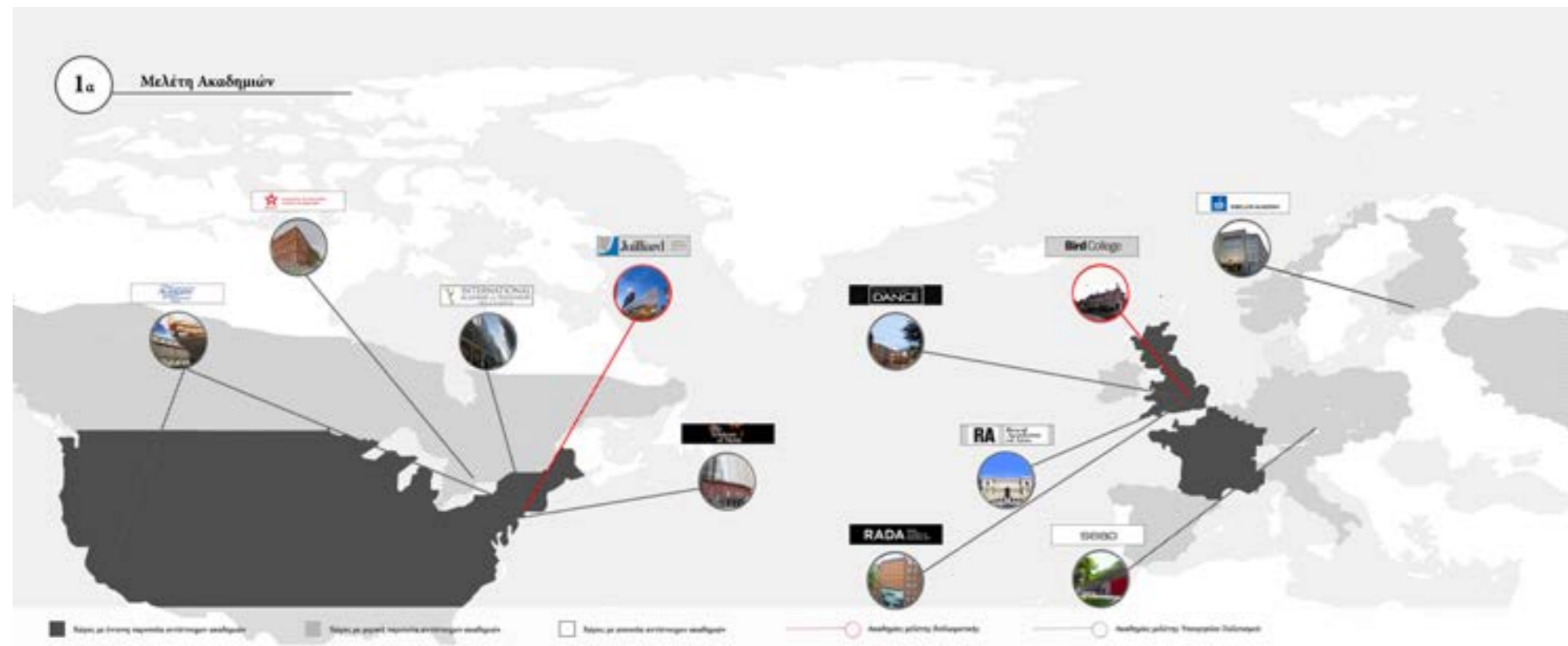

Οι παραστατικές τέχνες περιλαμβάνουν μία ποικιλία από αρχές αλλά όλες έχουν ως σκοπό να παρουσιαστούν μπροστά σε κοινό. Επομένως, αναφερόμαστε στις τέχνες της υποκριτικής, του χορού και της μουσικής.

Η δημιουργία μιας τέτοιας ακαδημίας ήταν στόχος και του Υπουργείου Πολιτισμού το 2005 ο οποίος έχει παγώσει λόγω γραφειοκρατικών θεμάτων μεταξύ Υπουργείου Πολιτισμού και Υπουργείου Παιδείας. Ωστόσο αναθερμαίνεται ανα τακτά χρονικά διαστήματα (1-2 χρόνων) προσπαθώντας να βρεθεί ένας κοινός τόπος.

Το υπουργείο πολιτισμού οδηγήθηκε σε αυτή την απόφαση λόγω της έλλειψης επαρκών θέσεων στα δημόσια ιδρύματα που ήδη υπάρχουν αλλά και στην έλλειψη πρακτικής προσέγγισης στα πανεπιστήμια της χώρας.

Το σχέδιο νόμου που συνέταξε το Υπουργείο Πολιτισμού καθώς και η προσωπική μας μελέτη σε ακαδημίες του εξωτερικού έγιναν η βάση πάνω στην οποία στήθηκε το πρόγραμμα σπουδών της ακαδημίας μας.

Συγκεκριμένα στο χάρτη αποτυπώνεται το εύρος της έρευνας τόσο του υπουργείου όσο και της δικής μας και εντοπίζεται έντονη η παρουσία αντίστοιχων ακαδημιών στη βορειοδυτική Ευρώπη και στις Η.Π.Α ενώ είναι σαφής η απουσία τους από τα Βαλκάνια. Αποτυπώνονται επίσης οι σχολές τις οποίες μελέτησε το υπουργείο σε γκρι περίγραμμα καθώς και οι δύο, στις οποίες βασιστήκαμε εμείς μετά από έρευνα, σε κόκκινο (The Julliard School, Η.Π.Α., Bird College, Μεγ. Βρετανία).

Μελετώντας το πρόγραμμα σπουδών των δύο αυτών σχολών και προσπαθώντας να το προσαρμόσουμε στα ελληνικά δεδομένα, αλλά και στα δεδομένα του Υπουργείου συντάξαμε το δικό μας πρόγραμμα σπουδών, από το οποίο στη συνέχεια προέκυψε το κτιριολογικό μας πρόγραμμα.

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

3 Αίθουσες διδασκαλίας χορού	3*100m ²
3 Αίθουσες διδασκαλίας μουσικής	3*100m ²
3 Αίθουσες διδασκαλίας υποκριτικής	3*50m ²
Βιβλιοθήκη	450m ²
Διοίκηση	450m ²
Γραφεία Καθηγητών	
Γραμματείες	
Γραφεία Κοσμητόρων	
Αίθουσα Συνελεύσεων	
Εστιατόριο	450m ²
Χώρος Φαγητού	
Εξυπηρέτηση Φοιτητών	
Θέατρο 300 θέσεων	850m ²
Foyer	
Παρασκήνια	
Κυρίως Θέατρο	
Φωτιστής/ Ηχολήπτης	
Χώροι Υγιεινής	130m ²
Βοηθητικοί Χώροι Αιθουσών	50m ²
Χώρος Στάθμευσης 80 θέσεων	2800m ²
Χώρος Φοιτητών	180m ²
Είσοδος-Υποδοχή	120m ²
ΣΥΝΟΛΟ	6230m²

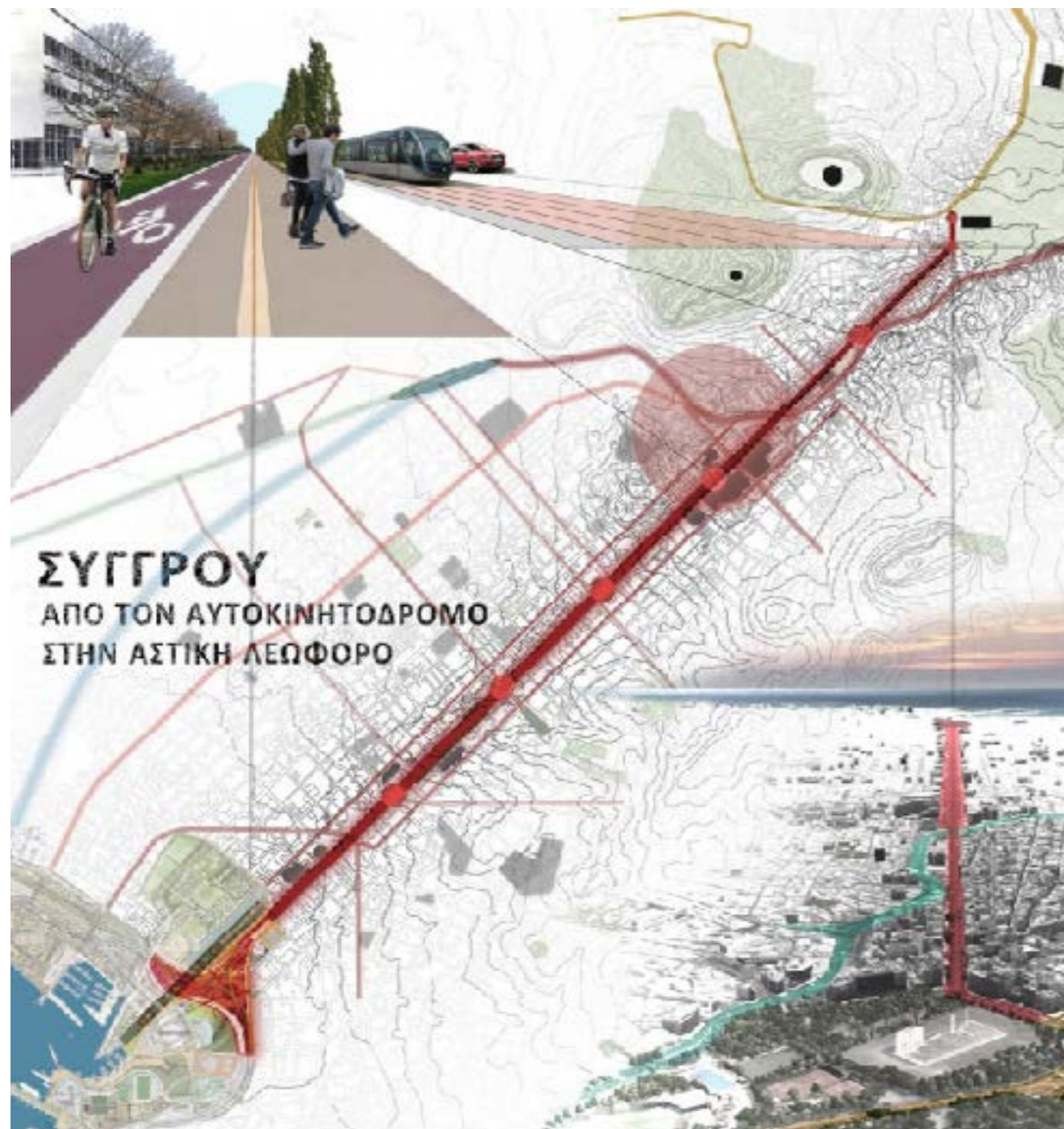
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ

Επόμενο στάδιο της μελέτης ήταν η ανεύρεση του οικοπέδου στο οποίο θα τοποθετηθεί η ακαδημία μέσα στο λεκανοπέδιο της Αττικής. Επιλογή μας ήταν το οικόπεδο αυτό να βρίσκεται σε έναν από τους δύο πολιτιστικούς άξονες της Αθήνας, την οδό Πειραιώς ή τη λεωφόρο Συγγρού. Ανάμεσα στους δύο επιλέγεται η δεύτερη με στόχο την ενίσχυση του πολιτιστικού χαρακτήρα που αυτή αναπτύσσει τα τελευταία χρόνια.

Η λεωφόρος Συγγρού ταυτίζεται με την αρχαία φαληρική οδό η οποία συνέδεε την πόλη με το λιμάνι, το οποίο αργότερα μεταφέρθηκε στον Πειραιά. Κατασκευάστηκε στη μετάβαση από τον 19ο στον 20ο αιώνα και κατά τις δεκαετίες του '60 και του '70 χρησιμοποιούνταν πλέον από τους Αθηναίους σαν διαδρομή προς τη θάλασσα και τη χαλάρωση.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1980 παίρνει πλέον τη σημερινή της μορφή ως αυτοκινητόδρομος ταχείας κυκλοφορίας προκειμένου να εξυπηρετήσει τις απαιτήσεις μιας πόλης που οι ρυθμοί της αλλάζουν και το αυτοκίνητο αποκτά πρωταγωνιστικό ρόλο στη μετακίνηση των πολιτών.

Η νέα Συγγρού, μη φιλική πλέον προς τον πεζό, χωρίς ισόπεδες διαβάσεις και έντονη οχλαγωγία, αποτελεί όριο σχεδόν αδιάβατο μεταξύ των δήμων στις δύο πλευρές της οι οποίοι παρά την τόσο κοντινή τους απόσταση αποκτούν εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα.

Με βάση τα παραπάνω και σε συνδυασμό με την προσπάθεια να γίνει άξονας πολιτισμού πολλές έρευνες, workshop και προτάσεις θέλουν στο μέλλον τη Συγγρού να αλλάξει χαρακτήρα με στόχο να προσεγγίσει τον πεζό και να ενοποιήσει τους εκατέρωθεν δήμους.

Παράδειγμα πρότασης είναι αυτή του κύριου Π.Τουρνικιώτη, η οποία δρα ως συνέχεια του rethink Athens, και κατά την οποία οι λωρίδες κυκλοφορίας μειώνονται σε 2 ή 3 με την προσθήκη μιας ακόμη λωρίδας κυκλοφορίας τραμ και λεωφορείων. Οι παράδρομοι αποδίδονται πλέον στους πεζούς και στις παρόδιες χρήσεις. Επιπροσθέτως, ενώ μέχρι σήμερα οι υπόγειες διαβάσεις εξυπηρετούν τον πεζό, σύμφωνα με την πρόταση αυτή ο πεζός κινείται ισόπεδα ενώ τα αυτοκίνητα διασχίζουν τη λεωφόρο υπόγεια.

Μπαίνοντας στη διαδικασία χαρτογράφησης των τοπόσημων πολιτισμού εκατέρωθεν του άξονα αυτού, διαπιστώνεται η ύπαρξη δύο πόλων, ενός στο πάνω τμήμα της (Ε.Μ.Σ.Τ, Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, Γυάλινο μουσικό θέατρο, Πάντειος, Μουσείο Ακρόπολης κλπ) και ενός στο κατώτερο (Εθνική Λυρική Σκηνή, Εθνική Βιβλιοθήκη, Πλανητάριο Ευγενίδιο/Ίδρυμα).

Επόμενο βήμα είναι η καταγραφή επάνω στη λεωφόρο αυτή των οικοπέδων που θα μπορούσαν να υποδεχτούν την ακαδημία.

Ανάμεσα στα τέσσερα οικόπεδα που εντοπίστηκαν τα δύο αποκλείονται εξ αρχής λόγω μικρού μεγέθους σύμφωνα με το κτιριολογικό μας πρόγραμμα, ενώ μεταξύ των άλλων δύο καταλήγουμε στο οικόπεδο εκείνο που βρίσκεται στο ύψος της οδού Αγνώστου Στρατιώτου (κόκκινος κύκλος) ούτως ώστε να γεφυρώσουμε την απόσταση μεταξύ των δύο πόλων.

ΠΟΡΕΙΑ ΣΚΕΨΗΣ

Το οικόπεδο ανήκει στο Δήμο Καλλιθέας και περικλείεται από τις οδούς Σκρα, Δοιράνης, Αγνώστου Στρατιώτου και τη Λεωφόρο Συγγρού. Ο χαρακτήρας καθορίζεται από τις τέσσερις οδούς είναι διαφορετικός. Από τη μία η λεωφόρος Συγγρού, μια αστική λεωφόρος με υψηλή δόμηση και υπερτοπικών χρήσεων κτίρια, κι από την άλλη η κάθετη σε αυτήν Αγνώστου Στρατιώτου, με χαμηλό συντελεστή δόμησης και πιο έντονη την εμφάνιση της χρήσης της κατοικίας. Οι οδοί Δοιράνης και Σκρα χαρακτηρίζονται από έντονη κυκλοφορία οχημάτων, καθώς αποτελούν κεντρικούς άξονες του Δήμου Καλλιθέας, και περιέχουν τόσο χρήση κατοικίας όσο και τοπικού εμπορίου κι αναψυχής. Επί της πρώτης, απέναντι ακριβώς από το οικόπεδό μας, βρίσκεται ένα κενό οικόπεδο το οποίο προορίζεται ως χώρος σχολείου καθώς και το κτίριο του ΟΤΕ το οποίο καταλαμβάνει σχεδόν ένα ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο και με τη χαρακτηριστική μορφή του επιβάλλεται στο χώρο.

Το οικόπεδο αποτελείται από 4 επί μέρους οικόπεδα, 2 ιδιόκτητα, 1 δημόσιο κι ένα κοινόχρηστο τοποθετημένο κεντρικά το οποίο σύμφωνα με την Πολεοδομία του δήμου θα αποχαρακτηρισθεί στο σύντομο μέλλον. Παρόλα αυτά στόχος ήταν στη σύνθεση, ένα κομμάτι του οικοπέδου να διατηρηθεί ως κοινόχρηστο. Στην παρούσα στιγμή τα οικόπεδα αυτά χρησιμοποιούνται παράνομα ως χώροι στάθμευσης.

Δομημένο κομμάτι του οικοδομικού τετραγώνου αυτή τη στιγμή αποτελεί ένα μέρος της όψης επί της λεωφόρου Συγγρού, καθώς και το μεγαλύτερο τμήμα της όψης επί της οδού Σκρα το οποίο διαμορφώνει μία διαγώνιο ως όριο. Μεταξύ Συγγρού και Δοιράνης υπάρχει μία υψομετρική διαφορά πέντε μέτρων.

Λόγω του θέματος και των λειτουργικών απαιτήσεων αυτού, επόμενο βήμα στην ανάγνωση του οικοπέδου ήταν η αποτύπωση του φυσικού φωτισμού του κατά τη διάρκεια του έτους, καθώς και των οπτικών φυγών.

Συμπέρασμα της πρώτης αποτύπωσης είναι πως η περιοχή δίπλα στην προαναφερθείσα διαγώνιο είναι φυσικά φωτισμένη κατά την μεγαλύτερη διάρκεια του έτους ενώ το κομμάτι εκείνο προς την οδό Αγνώστου Στρατιώτου είναι σκιασμένο κατά τους περισσότερους μήνες.

Οι οπτικές φυγές από τους γύρω δρόμους δημιουργούν μία ζώνη η οποία ενώνει το βορειοανατολικό και το νοτιοδυτικό κομμάτι του οικοπέδου. Στο πρώτο που βρίσκεται επί της Συγγρού θέλουμε να χωροθετήσουμε το σημείο κατατεθέν της ακαδημίας που θα του δώσει τον υπερτοπικό χαρακτήρα, ενώ στο δεύτερο να δημιουργηθεί ένα άνοιγμα προς τον αστικό ιστό, συμπληρώνοντας το οικοδομικό τετράγωνο.

Η σύνθεσή μας βασίζεται στον ορισμό δύο αρχών κοινών στις τρεις τέχνες για τις οποίες σχεδιάζουμε, τη ροή και τον κανόνα, το ελεύθερο και το αυστηρά ορισμένο.

Με τον όρο ροή παρομοιάζουμε τη συνέχεια της κίνησης τόσο του ανθρώπινου σώματος ενός χορευτή ή ηθοποιού, όσο και των ηχητικών κυμάτων της φωνής ή ενός μουσικού οργάνου, ενώ με τον όρο κανόνα, την επανάληψη ενός στοιχείου αυτούσιου σε άλλο χώρο ή χρόνο. Χωρικά οι δύο αυτές έννοιες εκφράζονται ως μία καμπύλη μορφή κι ως αυστηρά γραμμικά στοιχεία που συνδυασμένα θα μας δώσουν τις βασικές χαράξεις της σύνθεσής μας.

Σε μια πρώτη απόπειρα συνδυασμού τους ο κανόνας εκφράζεται με την επανάληψη της διαγωνίου του οικοπέδου, και η ροή με μία γραμμή η οποία προκύπτει από την ένωση των δύο σημείων συγκέντρωσης των οπτικών φυγών η οποία όμως καμπυλώνει αυθαίρετα.

Έτσι, προχωρώντας επιδιώκεται να οριστεί σαφέστερα την καμπύλη αυτή, διαβάζοντας πλέον τη μεσοτοιχία και συνομιλώντας μαζί της, ενώ ο κανόνας εκφράζεται με τέσσερα γραμμικά στοιχεία τοποθετημένα σε σταθερή απόσταση από την καμπύλη. Έχοντας κατά νου ότι από τις χαράξεις αυτές θα προέκυπτε ένα κτίριο συγκεκριμένων χωρικών απαιτήσεων, γίνεται σαφές ότι η πολυπλοκότητα είναι αυξημένη χωρίς επαρκής αιτιολόγηση.

Προκύπτει λοιπόν η τελική έκφραση των δύο αυτών εννοιών με τη ροή να αποδίδεται ως μια καμπύλη γραμμή η οποία ορίζεται από την ένωση των σημείων της μεσοτοιχίας και τον κανόνα ως δύο γραμμικά στοιχεία ίδια μεταξύ τους σε απόσταση από αυτό.

Μετά τον ορισμό των χαράξεων αυτών, ακολουθεί η τοποθέτησή τους μέσα στο οικοπέδο καθώς και ο συσχετισμός των απαραίτητων χώρων ως προς αυτές.

Σημαντικό ρόλο παίζει η σχέση με τη γύρω δόμηση, με πρώτο στοιχείο τα κτίρια της μεσοτοιχίας που δημιουργούν μια αγκαλιά που προστατεύει από τη λεωφόρο Συγγρού. Η αγκαλιά αυτή υπερτονίζεται με την χωροθέτηση των χρήσεων σε σχήμα Π.

Δεύτερο στοιχείο είναι ο ήπιος χαρακτήρας της απέναντι όψης (Αγν. Στρατιώτου) τόσο από άποψη κυκλοφορίας οχημάτων, όσο και κλίμακας, ο οποίος φαίνεται να προσκαλεί προς συνομιλία. Η κλίμακα της πόλης έρχεται λοιπόν να συνδιαλαγεί με την κλίμακα του κτιρίου.

Σε συνδυασμό με τα παραπάνω ακολουθεί ο ορισμός ενός καννάβου, σύμφωνα με τον οποίο θα τοποθετηθούν τόσο οι απαραίτητοι από το κτιριολογικό χώροι όσο και τα δύο γραμμικά στοιχεία του κανόνα. Πιο συγκεκριμένα, ο κάνναβος προκύπτει από την ανάγκη μονάδων

αιθουσών διδασκαλίας 100 και 50 τετραγωνικών μέτρων, σε συνδυασμό φυσικά και με τις λοιπές χωρικές απαιτήσεις. Οι μονάδες αυτές δίνουν, λοιπόν, ένα κάνναβο 5*5μ., ο οποίος στη συνέχεια κατακερματίζεται περαιτέρω ώστε να διευκολύνει και τη χωροθέτηση των υπόλοιπων χρήσεων.

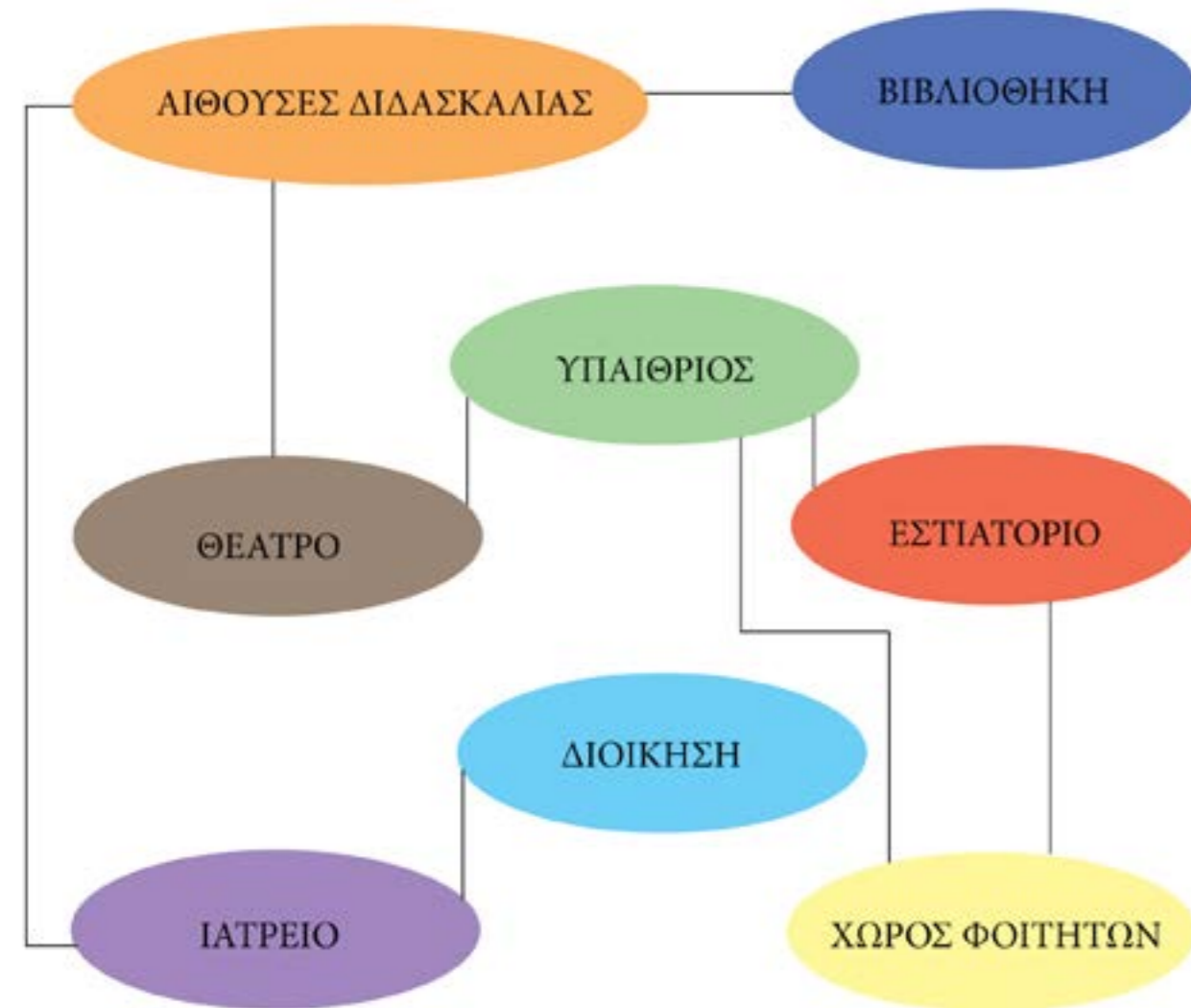
Η καμπύλη μορφή, ως πιο ελεύθερο στοιχείο δεν ορίζεται από τον κάνναβο αλλά από την συνομιλία της με την μεσοτοιχία και συγκεκριμένα από ακμές των όγκων της. Έπειτα έρχεται να τοποθετηθεί μέσα στο οικοπέδο στο όριο του δέλτα με στόχο την επίτευξη της όσο δυνατόν καλύτερης συσχέτισης με τη μεσοτοιχία αλλά και τον τονισμό της συνομιλίας με την όψη της Αγνώστου Στρατιώτου απομακρύνοντας τους ψηλούς όγκους από αυτήν.

Τα γραμμικά στοιχεία τέλος τοποθετούνται επάνω στον κάνναβο σε σημεία τέτοια ώστε να επιτρέπεται μεν η εξωτερίκευση των χρήσεων προς την απέναντι όψη, αλλά και να περιλαμβάνονται αυτά μεταξύ της καμπύλης και των λειτουργιών.

Σε αυτό το διάγραμμα πλήρους και κενού που έχει δημιουργηθεί ερχόμαστε να διαχωρίσουμε τις χρήσεις σύμφωνα με τις σχέσεις που θέλουμε να έχουν μεταξύ τους οι λειτουργίες. Σαν πιο σημαντικές αναφέρουμε τη σχέση των αιθουσών διδασκαλίας με τη βιβλιοθήκη και το θέατρο, και του υπαιθρίου με το θέατρο, το εστιατόριο και τον χώρο φοιτητών.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΩΝ

Επόμενο στάδιο αποτελεί η μετάφραση των χαράξεων αυτών σε όγκους. Λόγω της αυξημένης κυκλοφορίας οχημάτων στη λεωφόρο Συγγρού και της δυσκολίας στάθμευσης σε αυτή επιλέγεται η κεντρική είσοδος του κτηρίου να γίνεται από την οδό Δοϊράνης, τονίζοντας ακόμη παραπάνω τη σημασία της για τον δήμο Καλλιθέας. Αυτό επιτυγχάνεται με την υποβάθμιση του οικοπέδου στο επίπεδο της οδού. Παρόλα αυτά η είσοδος είναι δυνατή και από την λεωφόρο Συγγρού.

Η καμπύλη μορφή και τα γραμμικά στοιχεία αποτελούν χωρική έκφραση της ροής και του κανόνα, δομικές έννοιες για τις παραστατικές τέχνες. Αντίστοιχα, η έκφρασή τους στη σύνθεσή μας, θέλαμε να είναι ως τα βασικά δομικά στοιχεία του κτηρίου παίρνοντας την μορφή τοιχείων από οπλισμένο σκυρόδεμα.

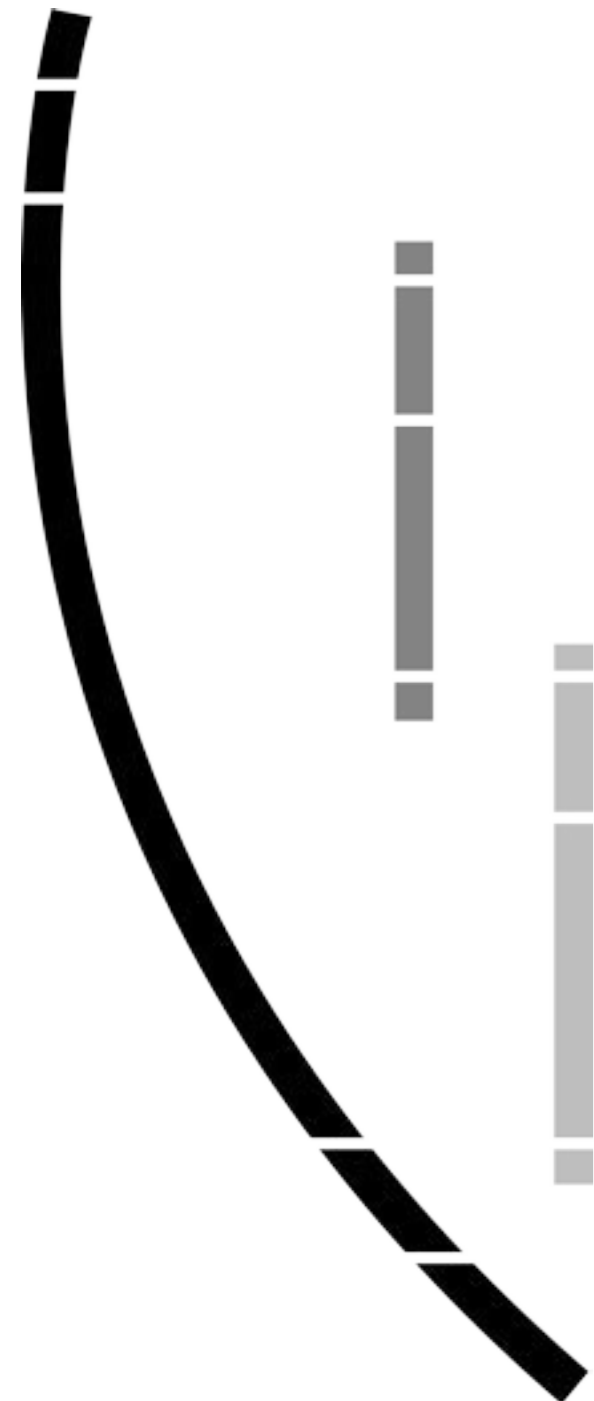
Παράλληλα με το καμπύλο τοίχειο δημιουργείται μια πορεία η οποία ενοποιεί το επίπεδο της λεωφόρου Συγγρού με το επίπεδο της οδού Δοϊράνης δίνοντας στο κτήριο μια διαμπερότητα και νοηματοδοτώντας την καμπύλη ως τον άξονα κίνησης.

Τα τοίχεια αυτά έρχονται να τρυπήσουν 4 όγκοι που περιλαμβάνουν τις βασικές λειτουργίες, δηλαδή τις αίθουσες διδασκαλίας, τη βιβλιοθήκη και τη διοίκηση. Οι όγκοι αυτοί είναι ίδιοι

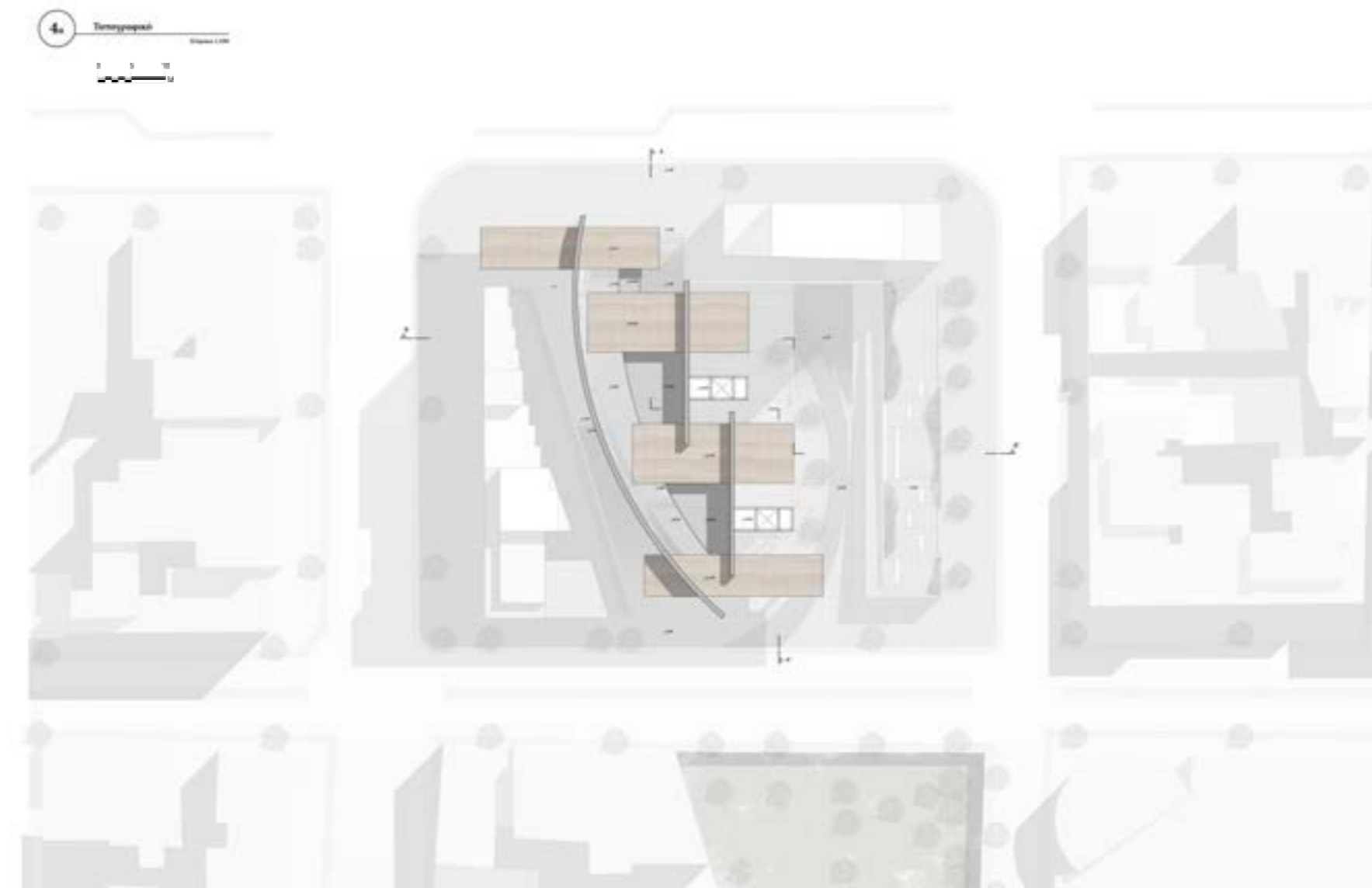
ανα δύο μεταξύ τους διαχωρίζοντας έτσι τις αίθουσες διδασκαλίας από τη διοίκηση και τη βιβλιοθήκη και αιωρούνται, ώστε να υλοποιείται καλύτερα η ανεξαρτησία και η οντότητά τους. Επιτρέπεται έτσι και στα τοίχεια να αναδειχθούν ως ο βασικός φέροντας οργανισμός του κτηρίου. Συμπληρωματικά έρχονται να ακουμπήσουν πάνω στα δύο γραμμικά τοίχεια δύο διαφανείς όγκοι που είναι τα κλιμακοστάσια.

Το θέατρο και το εστιατόριο προσεγγίζονταν εξ' αρχής ως δύο χρήσεις που μπορούν να λειτουργήσουν αυτόνομα, πέραν της υπόλοιπης ακαδημίας. Για το λόγο αυτό επιχειρήθηκε και η τοποθέτησή τους αρχικά στο απέναντι οικόπεδο. Ο χαρακτήρας όμως της οδού Δοϊράνης λειτούργησε αρνητικά στη σχέση τους με την ακαδημία κάνοντας αρκετά δύσκολη τη μετάβαση από το ένα οικόπεδο στο άλλο. Επομένως, τοποθετείται το θέατρο υπόγεια, με αυτόνομη είσοδο στην οποία οδηγεί ένα κατέβασμα του υπαίθριου χώρου, ενώ το εστιατόριο έρχεται να συμπληρώσει το Π της αρχικής μας ιδέας, και κατά συνέπεια το οικοδομικό τετράγωνο, ως ένας χαμηλός όγκος που επιτρέπει την ανάδειξη της όψης της ακαδημίας και συμμετέχει στη διαμόρφωση του υπαίθριου χωρίζοντάς τον σε δύο επί μέρους, έναν πιο εσωστρεφή που απευθύνεται στην ακαδημία κι έναν στο δώμα του που αντικαθιστά τον υπάρχοντα κοινόχρηστο χώρο.

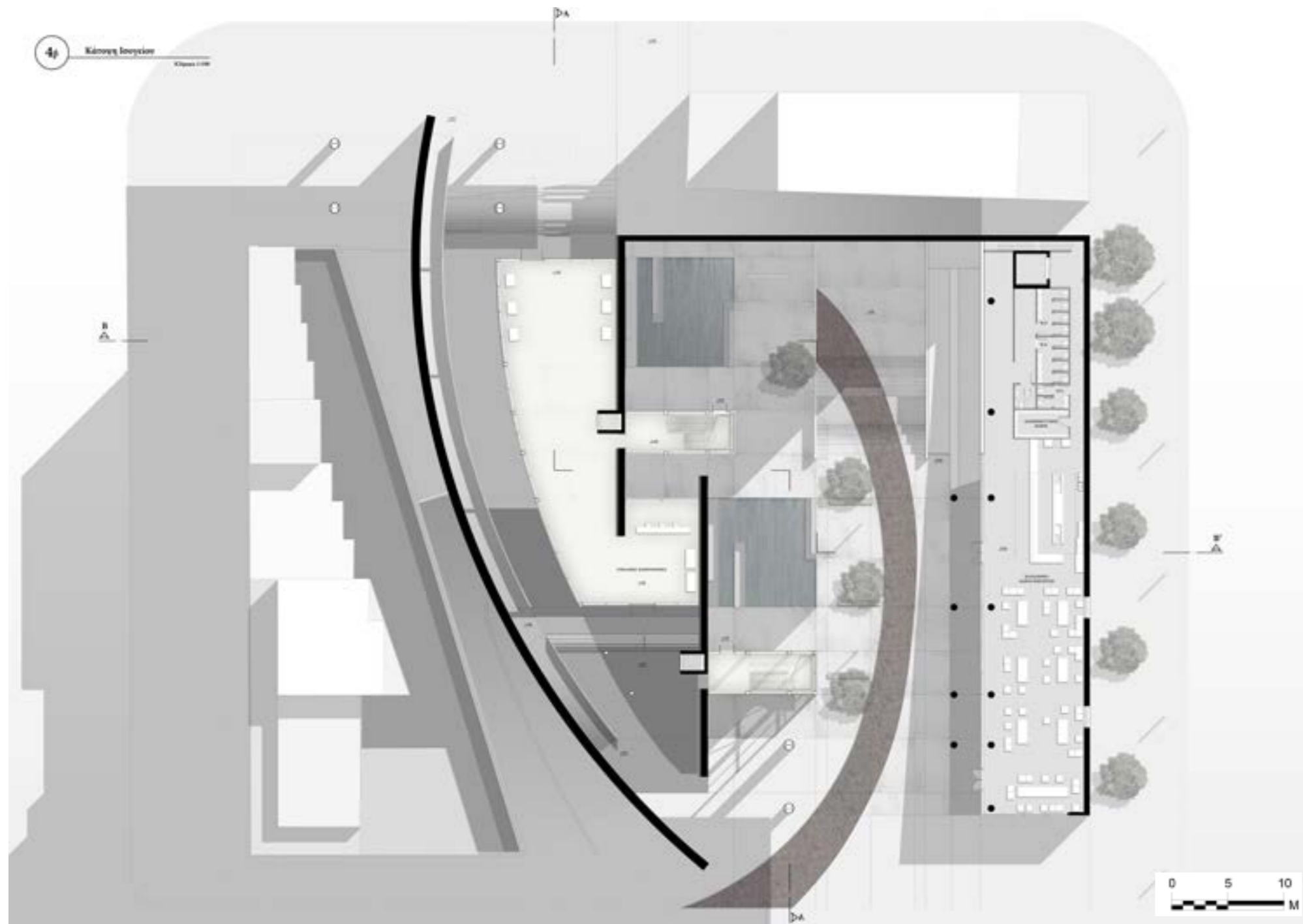
ΣΧΕΔΙΑ

Στο κτήριο η είσοδος γίνεται τόσο από τη λεωφόρο Συγγρού όσο και από την οδό Δοϊράνης. Οι κινήσεις των πεζών που θέλουν να το διασχίσουν είναι τρεις. Είτε εσωτερικά του κτηρίου

παράλληλα με το καμπύλο τοίχιο, είτε εξωτερικά από τον χώρο που συνορεύει με το κτήριο επί της λεωφόρου Συγγρού απ' όπου μπορεί να βγει

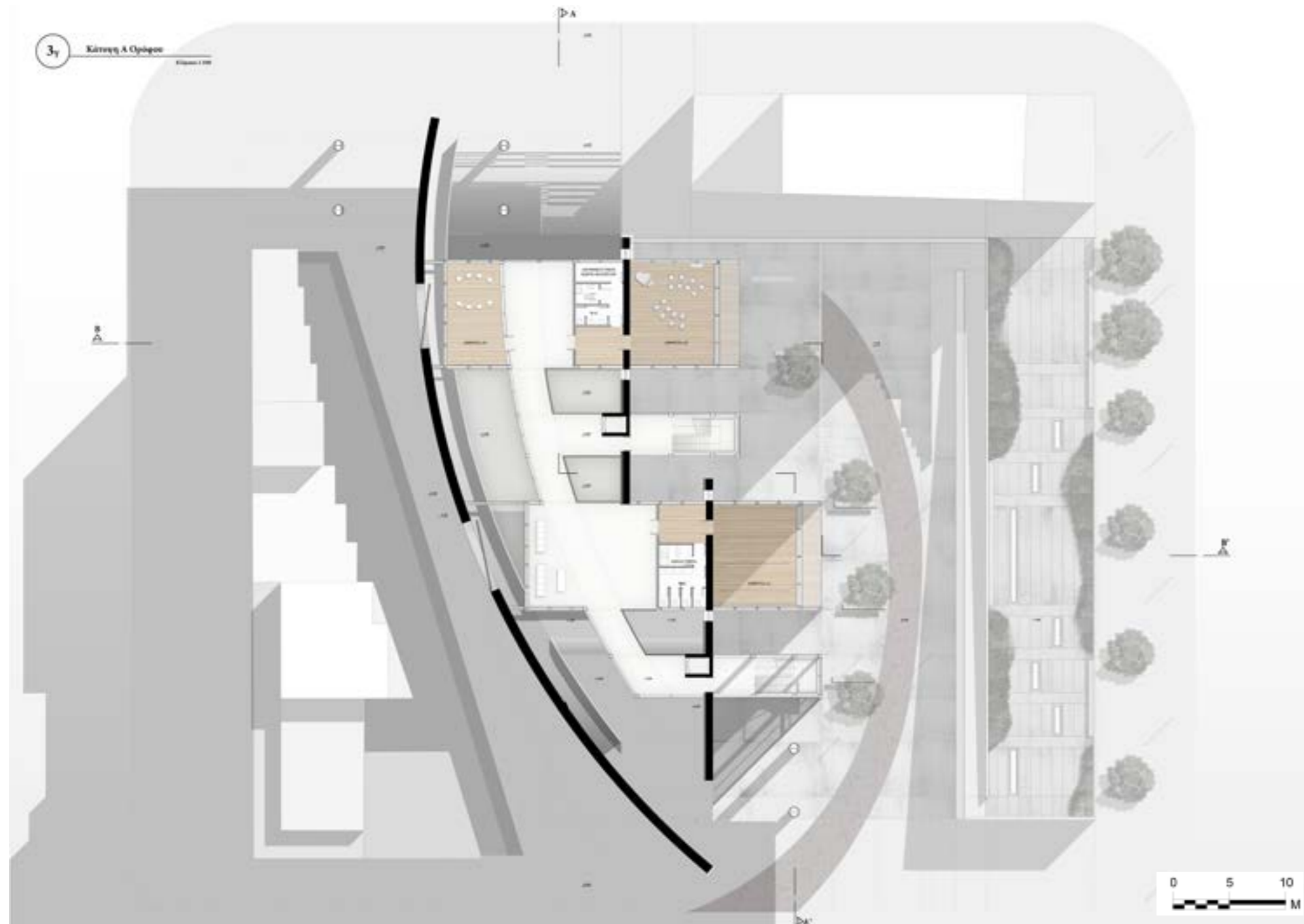
κατευθείαν στην οδό Αγνώστου στρατιώτου είτε να περιηγηθεί στους δύο υπαίθριους κι έπειτα να βγει στην οδό Δοϊράνης.

Ξεκινώντας από τη στάθμη του ισογείου ο πεζός που προσεγγίζει το οικοπέδο από την οδό Δοϊράνης, έχει τη δυνατότητα τριών κινήσεων: της εισόδου στο κυρίως κτήριο, της πορείας προς μια κατώτερη στάθμη και την άνοδο προς τον υπερυψωμένο υπαίθριο.

Ο χώρος εισόδου στο κτίριο βρίσκεται στο +1.00 και προσεγγίζεται από τη λεωφόρο Συγγρού κατεβαίνοντας τέσσερα μέτρα μέσω αμφιθεάτρου αλλά και από την οδό Δοϊράνης ανεβαίνοντας ένα μέτρο μέσω κλίμακας. Παράλληλα με το καμπύλο τοίχιο υπάρχει επίσης μία εξωτερική ράμπα που γεφυρώνει την υψομετρική διαφορά και κάνει εφικτή την πρόσβαση από ΑΜΕΑ.

Η κίνηση μέσα στην ακαδημία γίνεται από τα δύο κλιμακοστάσια εκ των οποίων το ένα είναι στη στάθμη του μηδέν εξωτερικά και το άλλο στη στάθμη του +1.00 εσωτερικά. Στον χώρο της εισόδου βρίσκονται η υποδοχή- πληροφορίες καθώς και ένας χώρος φοιτητών ο οποίος έχει τη δυνατότητα ενοποίησης με τον εξωτερικό που βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο.

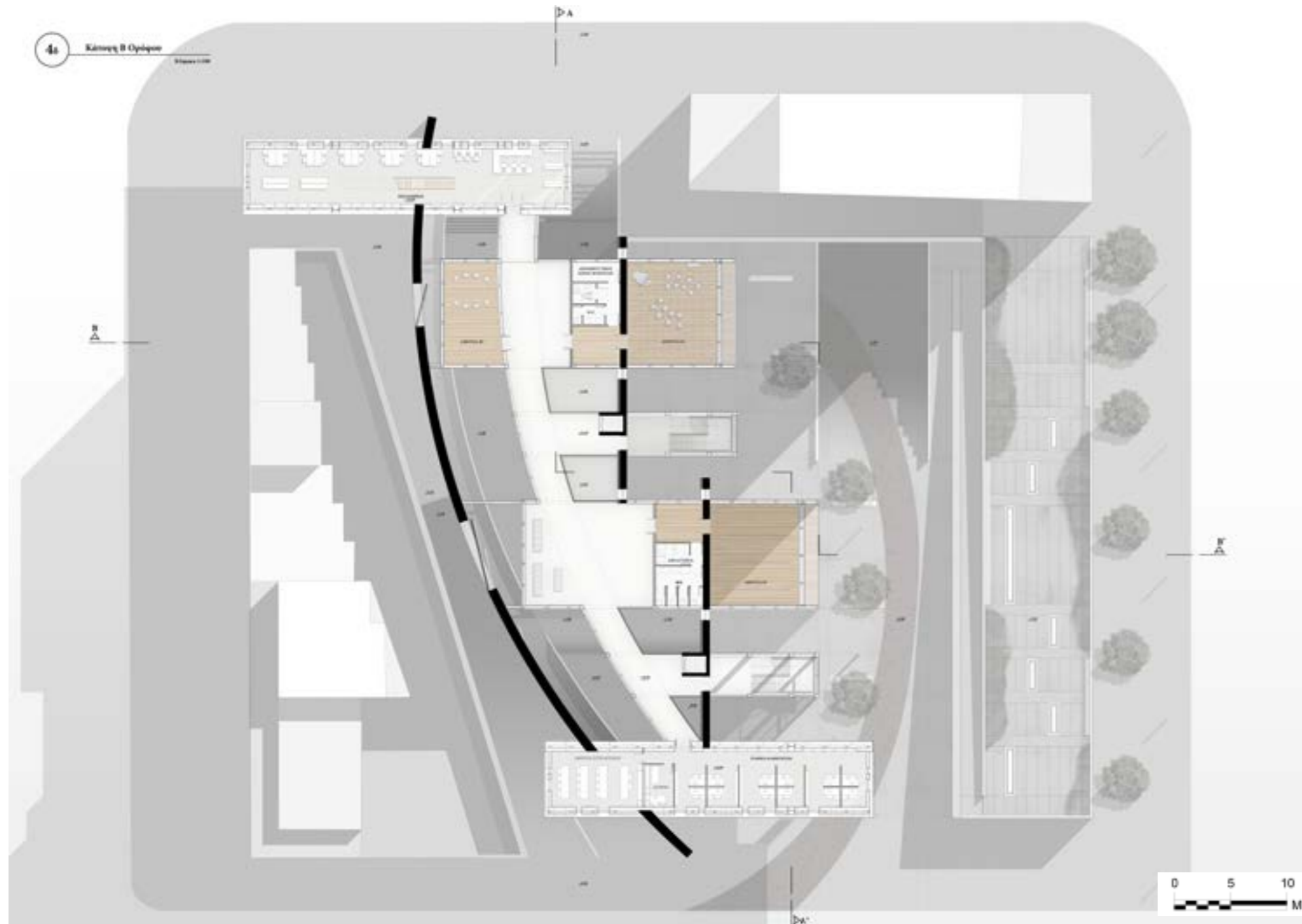

Ανεβαίνοντας στον πρώτο όροφο συναντά τις πρώτες αίθουσες διδασκαλίας καθώς και το εντευκτήριο. Η κίνηση γίνεται μέσω ενός διαδρόμου που ενώνει τους χώρους κι ακολουθεί την καμπύλη του τοιχείου. Ο όγκος που βρίσκεται προς την λεωφόρο Συγγρού, περιλαμβάνει τις αίθουσες διδασκαλίας υποκριτικής και μουσικής ενώ ο άλλος τις αίθουσες διδασκαλίας χορού και το εντευκτήριο.

Οι αίθουσες διδασκαλίας της υποκριτικής πρέπει, σύμφωνα με καθηγητές της τέχνης, να έχουν τη δυνατότητα απόλυτης συσκότισης έτσι ώστε να μπορεί να επιτευχθεί με τεχνητά μέσα ο επιθυμητός φωτισμός ανάλογα με τις ανάγκες του μαθήματος. Επομένως, επιλέγεται οι όγκοι να μην τρυπούν το καμπύλο τοιχείο ώστε να χωροθετηθούν οι αίθουσες αυτές στο βορεινό τους τμήμα. Για τον επιπλέον περιορισμό του φυσικού

φωτός κλείνουμε τις τρεις πλευρές της αίθουσας, ενώ στην τέταρτη πλευρά προς το το διάδρομο όπου έχουμε τζαμαρία υπάρχει δυνατότητα περαιτέρω περιορισμού του φωτός με κουρτίνα. Ο λόγος που διατηρείται η τζαμαρία στην τέταρτη πλευρά είναι για να τονίζεται η πορεία της καμπύλης χωρίς να διακόπτεται.

Στην άλλη πλευρά του διαδρόμου οι αίθουσες χορού και μουσικής αποτελούν μονάδα επαναλαμβανόμενη που περιλαμβάνει την κάθε αυτό αίθουσα, χώρους υγιεινής, βοηθητικούς χώρους (αποθήκη για τη μουσική και αποδυτήρια για το χορό) καθώς και έναν χώρο εισόδου στη μονάδα. Μεταξύ του διαδρόμου και της μονάδας αυτής έχει προβλεφθεί χώρος για την εξωτερική των δραστηριοτήτων των φοιτητών. Οι αίθουσες αυτές επαναλαμβάνονται ίδιες στους δύο παραπάνω ορόφους.

Προχωρώντας λοιπόν στον επόμενο όροφο, εντοπίζεται ο ίδιος καμπύλος διάδρομος, ο οποίος στα άκρα του πλέον οδηγεί από τη μία πλευρά προς τη βιβλιοθήκη και από την άλλη στο χώρο της διοίκησης. Στην πλευρά της Συγγρού τοποθετείται ο όγκος της βιβλιοθήκης νοηματοδοτώντας έτσι με τη λειτουργία του τον υπερτοπικό χαρακτήρα του κτιρίου, καθώς μια βιβλιοθήκη απευθύνεται σε ένα ευρύτερο κοινό πέρα των φοιτητών. Μπαίνοντας στη βιβλιοθηκη συναντά κανείς την υποδοχή και ένα χώρο εναπόθεσης προσωπικών αντικειμένων. Χαρακτηριστικό στοιχείο της βιβλιοθήκης αποτελεί η γραμμική σκάλα - βιβλιοθήκη τοποθετημένη κεντρικά στο χώρο η οποία δημιουργεί εκατέρωθεν δύο ζώνες: αυτή των βιβλιοστασίων και αυτή των αναγνωστηρίων. Παρόλα αυτά υπάρχει άμεση εγκάρσια επικοινωνία των δύο ενοτήτων. Στον επόμενο όροφο της βιβλιοθήκης τα βιβλιοστάσια συνεχίζουν εντοιχισμένα ενώ έχει προβλεφθεί ένας χώρος για ψηφιακό υλικό και ομαδικά αναγνωστήρια.

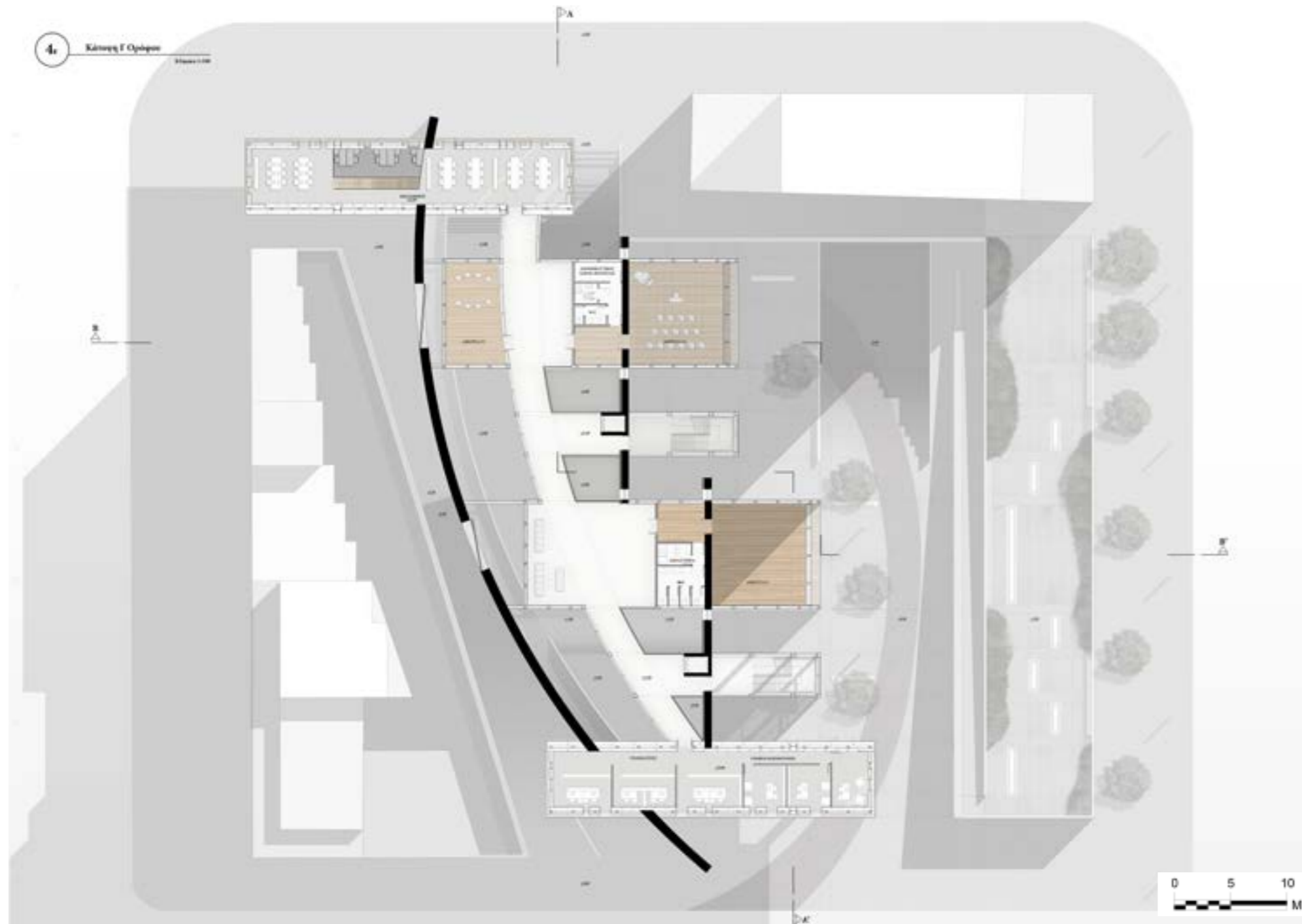
Η διοίκηση αναπτύσσεται ξεχωριστά με δύο εισόδους σε κάθε όροφο. Στο +10.00 χωροθετούνται μία αίθουσα συνελεύσεων 14 ατόμων, ένα ιατρείο και τα γραφεία των καθηγητών χωρισμένα ανά σχολή. Ο αριθμός διδασκόντων κι υπαλλήλων της σχολής προσδιορίστηκε σύμφωνα με τα δεδομένα από

την έρευνα του Υπουργείου Πολιτισμού. Στον ανώτερο όροφο τοποθετούνται οι γραμματείες των σχολών καθώς και τα γραφεία των κοσμητόρων.

Επιστρέφοντας στην κάτοψη ισογείου βλέπουμε το εστιατόριο το οποίο έρχεται να ολοκληρώσει το οικοδομικό τετράγωνο. Το εστιατόριο αναπτύσσεται γραμμικά και χωρίζεται σε τρεις επιμέρους ζώνες: Τη ζώνη της εξυπηρέτησης, το χώρο καθιστικού και τους βοηθητικούς χώρους.

Η είσοδος γίνεται από δύο σημεία ένα στο χώρο εξυπηρέτησης, πιο κεντρικά και ένα στο χώρο καθιστικού προς την οδό Δοϊράνης. Ο χώρος του καθιστικού έχει σχεδιαστεί ώστε να έχει μεταβλητό χαρακτήρα καθώς τα καθίσματα δεν είναι απλές καρέκλες αλλά μια μονάδα που έχουμε δημιουργήσει και αποτελείται από έναν κύβο ο οποίος επαναλαμβανόμενος μπορεί να δημιουργήσει το έπιπλο που ο χρήστης επιθυμεί.

Ο χώρος του σερβιρίσματος περιλαμβάνει μόνο ότι είναι απαραίτητο για την άμεση εξυπηρέτηση ενώ τα ψυγεία και οι μεγάλοι αποθηκευτικοί χώροι βρίσκονται σε κατώτερο επίπεδο στο οποίο οδηγείται από την εσωτερική σκάλα.

Στον υπαίθριο χώρο, κυριαρχούν τέσσερα υλικά. Η τσιμεντοκονία είναι το κύριο υλικό δαπέδου που έρχεται να διακοπεί από μια πορεία από κεραμικό δάπεδο η οποία οδηγεί μέσω ενός αμφιθεάτρου στο υπόγειο, στον χώρο υποδοχής τους θεάτρου.

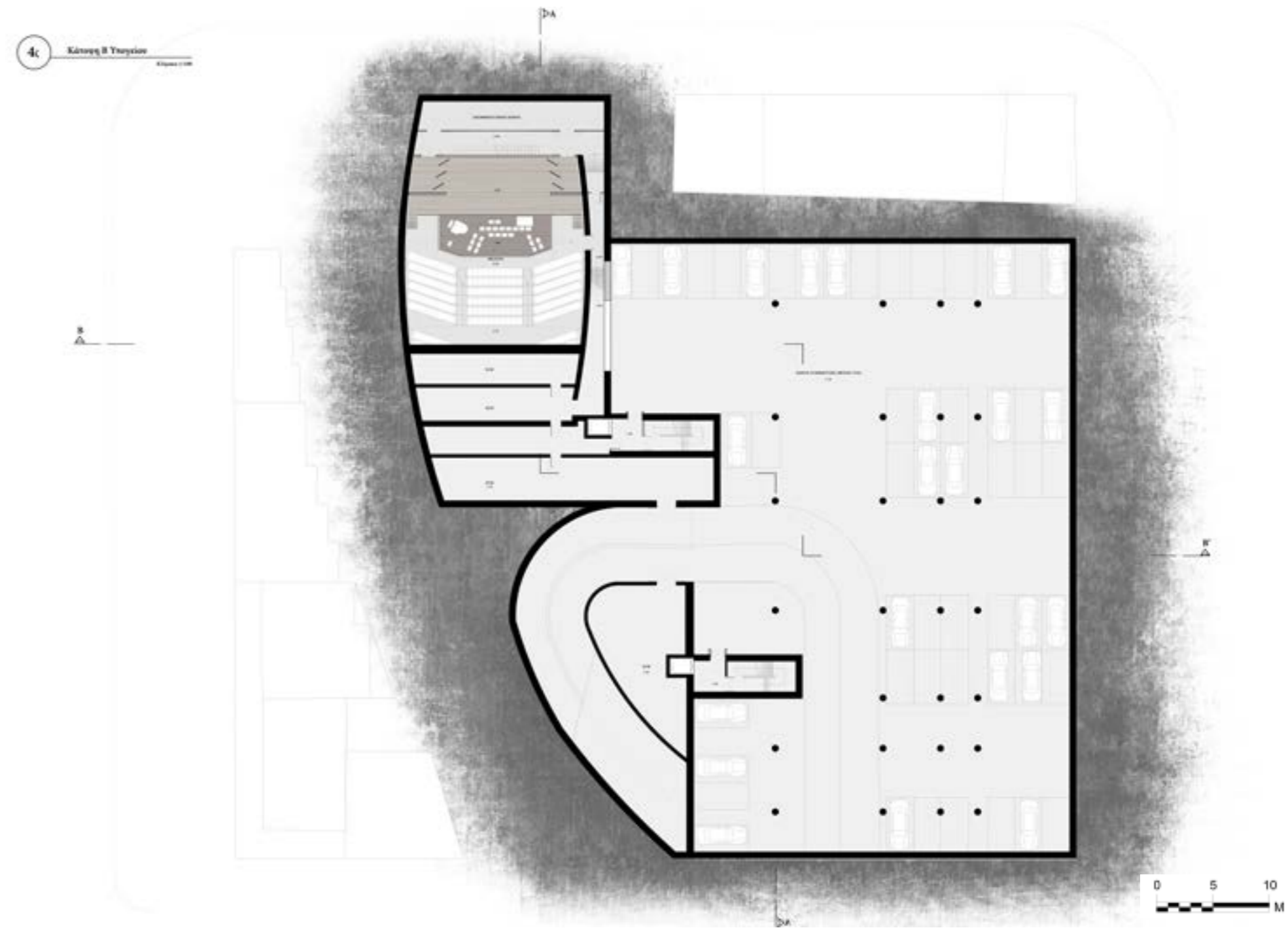
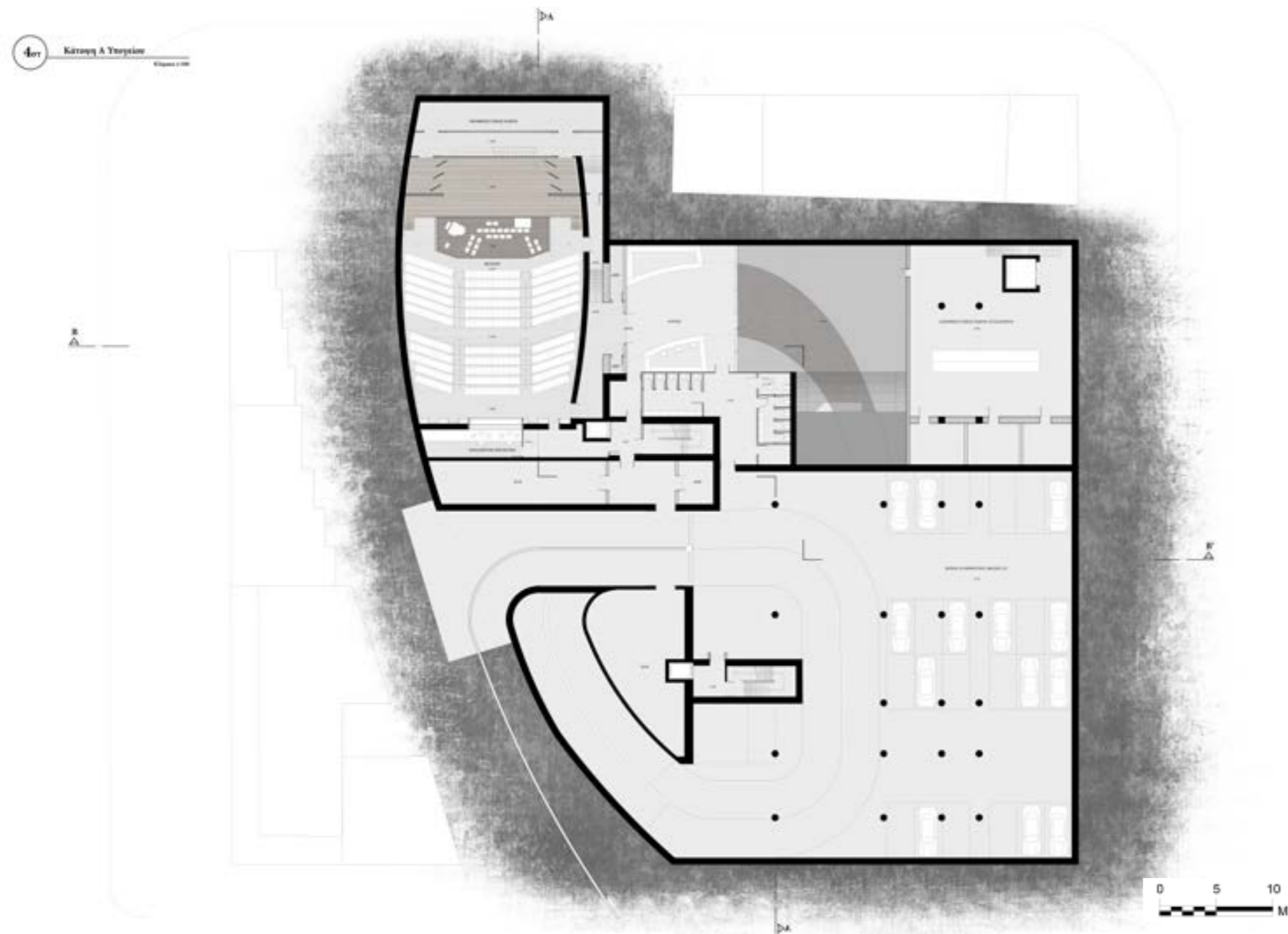
Κάτω από τους όγκους των αιθουσών υπάρχουν επιφάνειες νερού που λειτουργούν βιοκλιματικά δροσίζοντας τον αέρα αλλά και καθρεφτίζουν τα κουτιά ενισχύοντας την αίσθηση αιώρησης. Τις επιφάνειες αυτές διακόπτουν γραμμικά καθιστικά από μπετό, τα οποία επαναλαμβάνονται και σε άλλα σημεία του υπαίθριου ακολουθώντας την πορεία του κεραμικού δαπέδου. Την ίδια πορεία ακολουθούν και τα δέντρα. Τέλος το αμφιθέατρο που χρησιμοποιείται και για την νοηματοδότηση της εισόδου του θεάτρου κοιτά προς έναν φυτεμένο τοίχο.

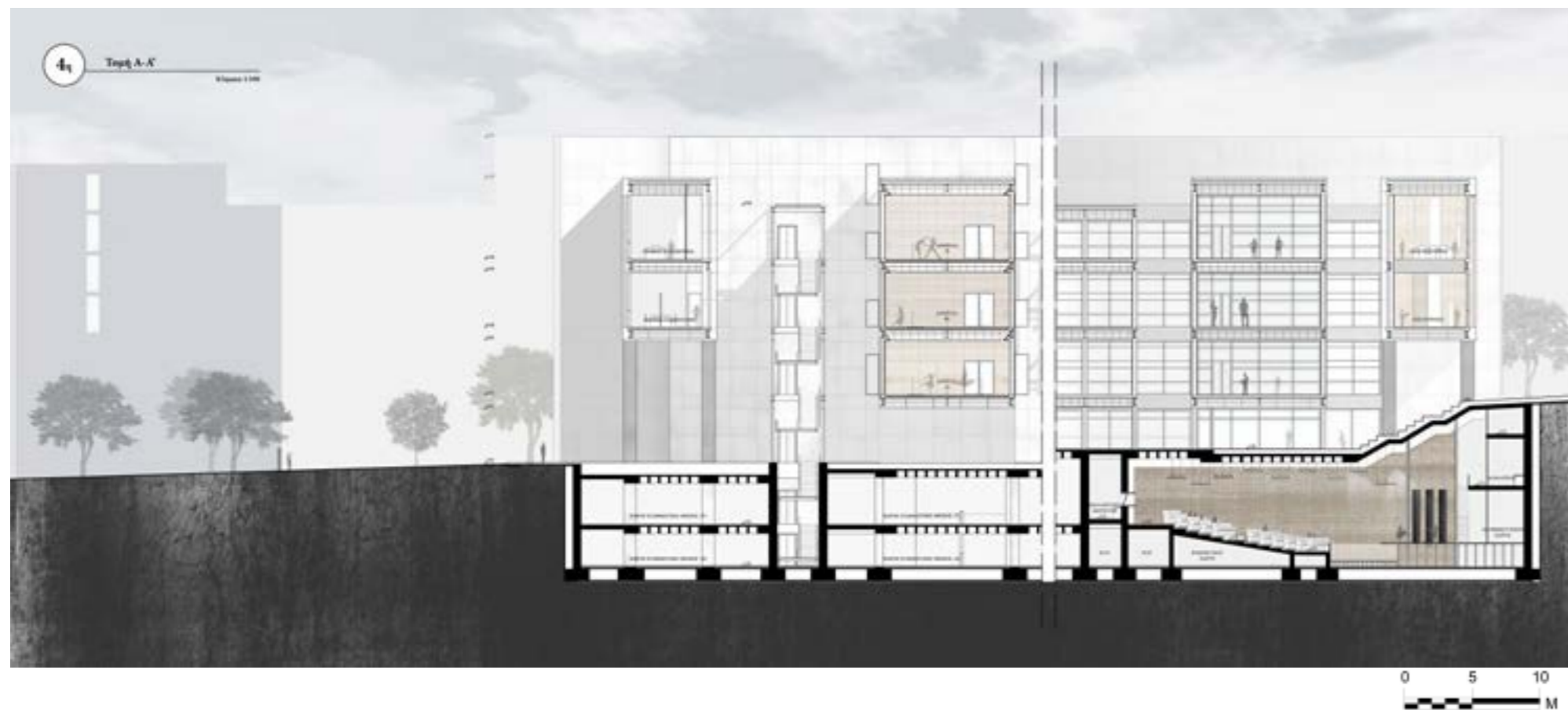
Ο υπαίθριος χώρος που βρίσκεται στο δώμα του εστιατορίου έχει χαμηλή φύτευση, τα ίδια γραμμικά καθιστικά με τον προηγούμενο και υπάρχουν τοπικά οριζόντια ναλοστάσια προκειμένου να φωτιστεί περαιτέρω το εστιατόριο.

Περνώντας στο υπόγειο στη στάθμη -4.50 εντοπίζουμε το θέατρο με τον χώρο υποδοχής του. Εκεί οδηγούμαστε από το ισόγειο μέσω ενός αμφιθεάτρου αλλά κι εσωτερικά από το κλιμακοστάσιο. Το θέατρο είναι 300 θέσεων και λειτουργεί τόσο ως χώρος παραστάσεων όσο κι ως χώρος μαθημάτων και διαλέξεων. Το μπροστινό κομμάτι της σκηνής έχει τη δυνατότητα αλλαγής στάθμης ανάλογα με τις απαιτήσεις. Πίσω από τη σκηνή βρίσκεται ένας διώροφος χώρος ο οποίος περιέχει τα καμαρίνια στην ανώτερη στάθμη και χώρο αποθήκευσης σκηνικών στην κατώτερη. Ο χώρος υποδοχής του θεάτρου περιλαμβάνει ένα κυλικείο, χώρο αναμονής και πληροφορίες.

Στη ίδια στάθμη υπάρχουν οι προαναφερθέντες βοηθητικοί χώροι του εστιατορίου με τα ψυγεία και τις αποθήκες.

Σύμφωνα με τον ΓΟΚ για την ακαδημία αυτή απαιτούνται 80 θέσεις στάθμευσης οι οποίες τοποθετούνται στις δύο υπόγειες στάθμες με είσοδο πίσω από το καμπύλο τοίχιο από την πλευρά της οδού Δοιράνης. Η επιλογή της εισόδου από την οδό αυτή έγινε καθώς οι αυξημένες ταχύτητες επί της λεωφόρου Συγγρού δεν την καθιστούν ιδανική για την είσοδο κι έξοδο οχημάτων.

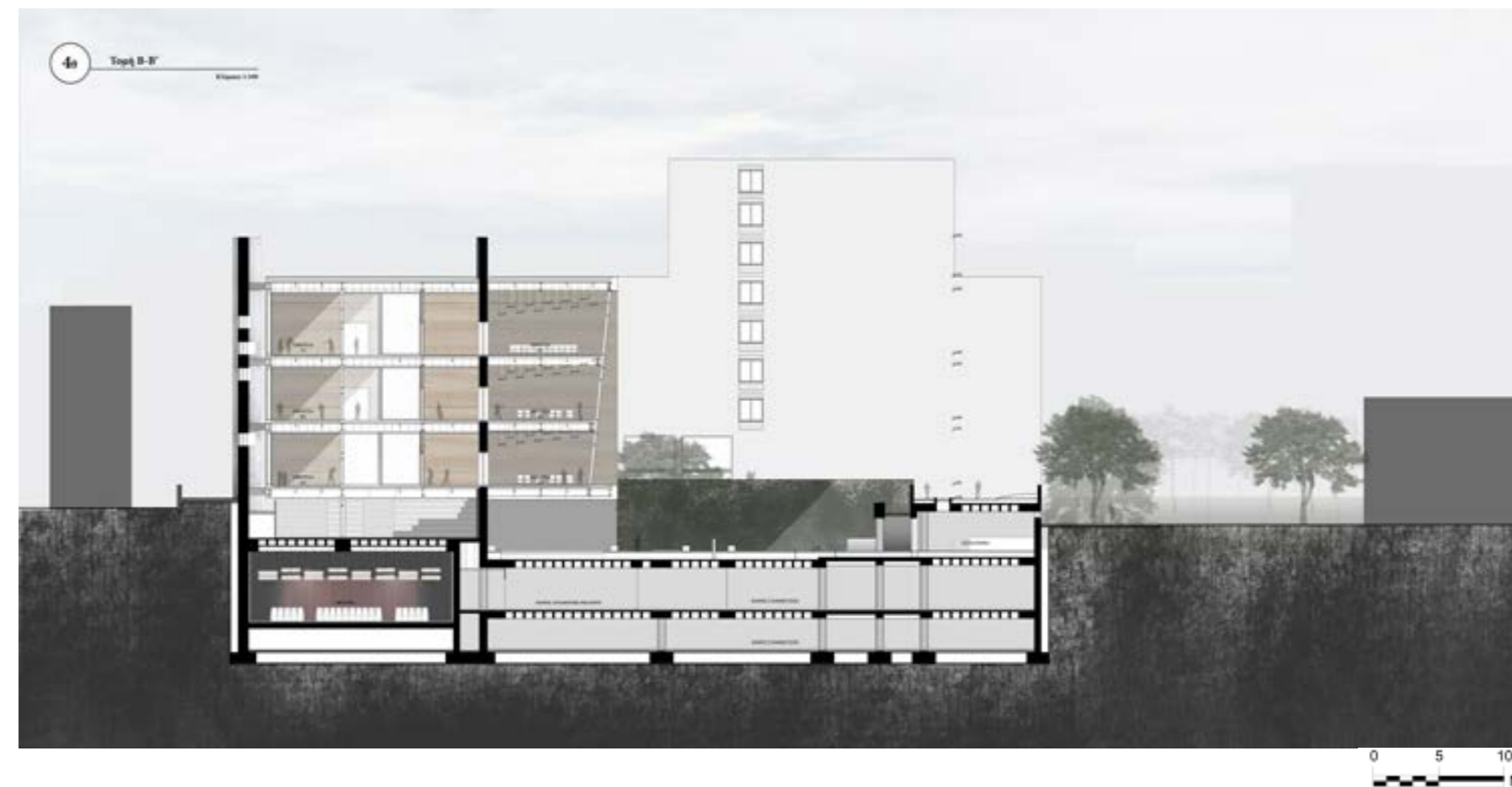

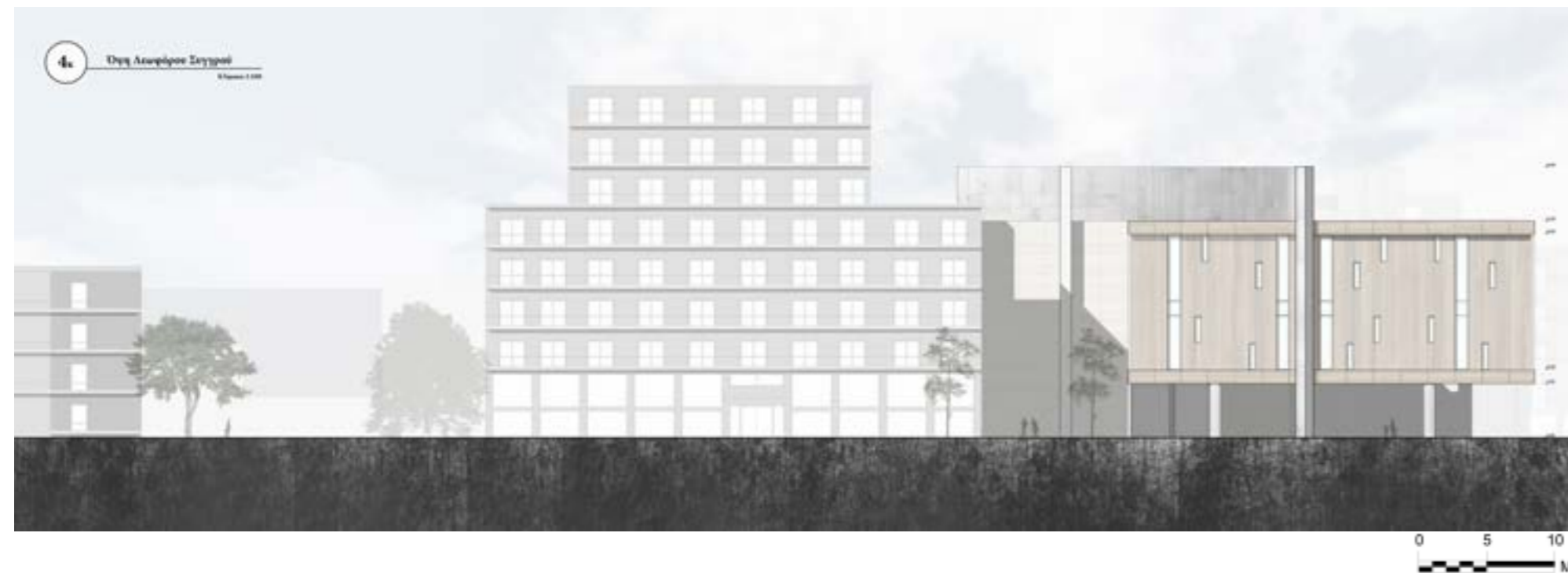
Το κτήριο, πέραν των τριών τοιχείων από σκυρόδεμα, είναι μια μεταλλική κατασκευή. Η επιλογή των υλικών επένδυσής της ήταν κάτι που μας απασχόλησε ιδιαίτερα. Για τα κουτιά υπήρχε η ανάγκη για ένα υλικό που θα απέδιδε την ελαφριά κατασκευή τους. Έγινε δοκιμή διαφορετικών υλικών όπως η λευκή μεταλλική επένδυση και

το κορτέν αλλά τελικά επιλέχτηκε η τεχνητή ξυλεία ανοιχτού χρώματος η οποία τονίζει την ελαφρότητά τους τόσο σε σχέση με τα τοιχεία όσο και χρωματικά. Τα κουτιά επενδύονται σε όλες τις όψεις τους με το ξύλο ούτως ώστε να μη διασπάται η έννοια του κουτιού.

Το δώμα του διαδρόμου είναι κατασκευασμένο από μεταλλική κατασκευή με τσιμετοκονία και υποβαθμισμένο έτσι ώστε και με το υλικό αλλά και με το ύψος να διαφοροποιείται από τα κουτιά. Μέσω της διαφοροποίησης αυτής αναδεικνύεται και ο όγκος των κουτιών.

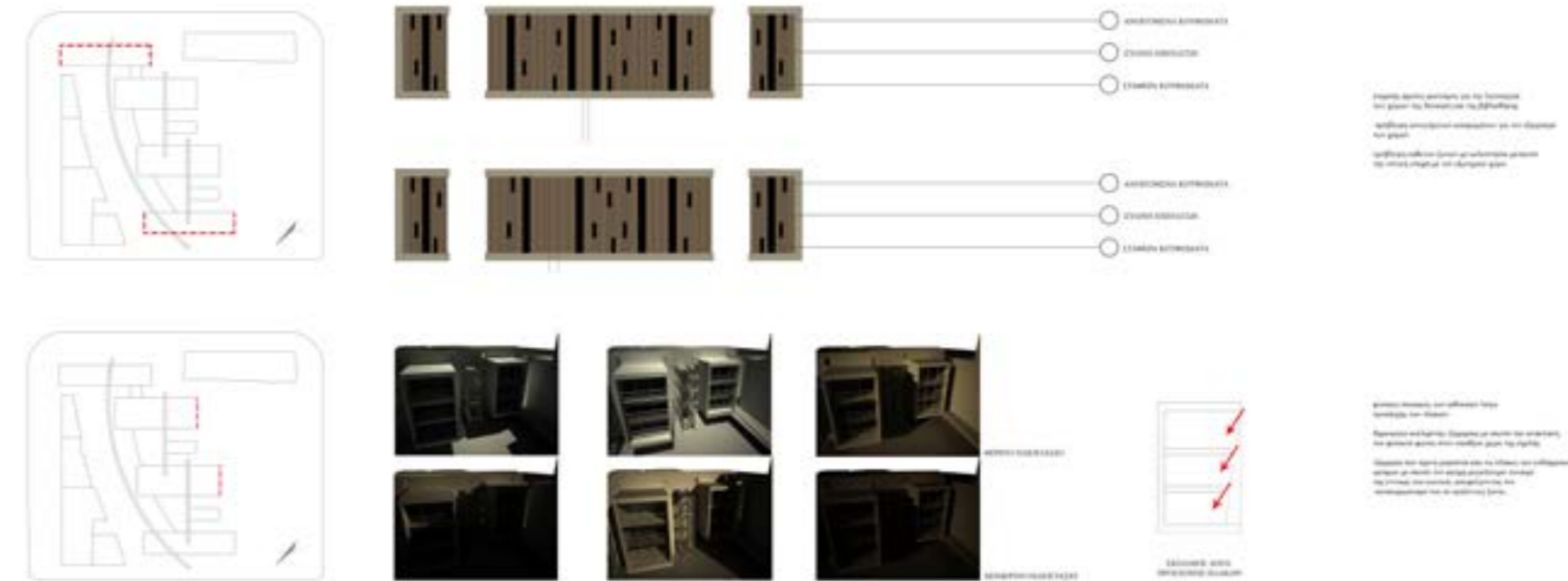

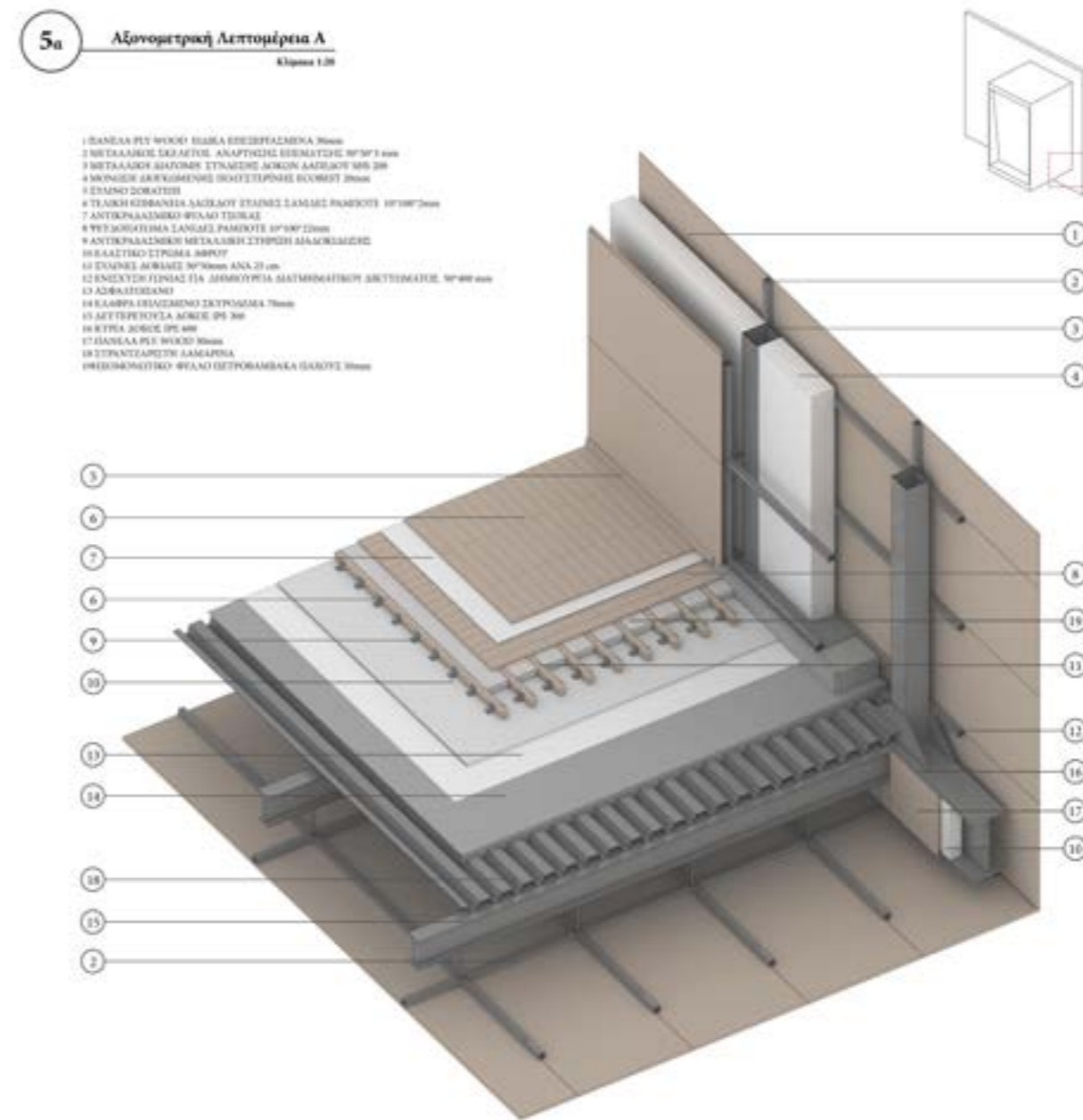
Για τη διαμόρφωση του χαρακτήρα των όψεων στην ακαδημία, υπήρχαν εξ' αρχής κάποια δεδομένα/στόχοι. Πρώτο ήταν η εσωστρέφεια στους όγκους βιβλιοθήκης και διοίκησης λόγω λειτουργικών αναγκών και απαίτησης ήσυχου και αναπόσπαστου περιβάλλοντος, και δεύτερο η απαραίτητη εξωστρέφεια των όγκων διδασκαλίας στη βασική τους όψη, δηλαδή την οδό Αγν. Στρατιώτου, ώστε να καδράρεται η ουσία της ακαδημίας, που είναι τα μαθήματα. Χωρίζεται, λοιπόν, τη μελέτη των όψεων του βασικού κτιρίου σε δύο κατηγορίες μία εσωστρεφή και μία εξωστρεφή.

Στην πρώτη περίπτωση, δημιουργούμε μικρά ανοίγματα στις τρεις όψεις τα οποία ωστόσο επιτρέπουν την οπτική επαφή με τον εξωτερικό χώρο. Σε αυτά έρχονται να προστεθούν και κάποια μεγαλύτερα τα οποία εκτείνονται σε όλο το ύψος του όγκου και εισάγουν το μεγαλύτερο ποσοστό του φυσικού φωτισμού των χώρων. Η θέση των ανοιγμάτων επιλέγεται με βάση τη λειτουργία πίσω από αυτά. Ιδιαίτερα στα μικρά ανοίγματα το ύψος τους μεταβάλλεται χωρίζοντάς τα έτσι σε σταθερά και ανοιγόμενα. Όταν πίσω από το άνοιγμα υπάρχει χώρος γραφείου τότε αυτό τοποθετείται πιο ψηλά ούτως ώστε να μην ενοχλεί το φως του ήλιου που βρίσκεται σε χαμηλή θέση λόγω προσανατολισμού.

Η όψη των όγκων των αιθουσών έχει κατασκευαστεί έτσι ώστε ο σκιασμός των χώρων διδασκαλίας να επιτυγχάνεται με την προεξοχή κάθε φορά της ανώτερης πλάκας ως προς την κατώτερή της. Το υαλοπέτασμα περνά μπροστά από τις πλάκες των ενδιάμεσων ορόφων με κλίση ακολουθώντας την νοητή κλίση των πλακών. Έτσι γίνεται ακόμα πιο έντονη την έννοια του "κουτιού".

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Εξαιτίας του μεγάλου προβόλου των κουτιών ο οποίος απαιτούσε συγκεκριμένη οικοδομική επίλυση απαραίτητη κρίνεται η ανάλυση της κατασκευής τους εκτενέστερα. Η κατασκευή των κουτιών αποτελείται από βασικά δοκάρια IPE 600 και δευτερεύοντα ανά δύο μέτρα IPE 300. Οι δοκοί μεταξύ τους ενώνονται με κάθετες μεταλλικές διατομές SHS 200.

Προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του προβόλου επιλέγεται η μέθοδος της δοκού vierendel με την οποία εξασφαλίζεται η ακαμψία της κάθετης πλευράς στα τοιχεία. Αυτό επιτυγχάνεται με την ενίσχυση των γωνιών της ένωσης της κάθετης μεταλλικής διατομής με τις δοκούς, με τη δημιουργία διατμηματικού δικτύματος από λάμες 50*400 mm.

Ανάμεσα στις μεταλλικές διατομές SHS 200 τοποθετείται για την πλήρωση της τοιχοποιίας μονωτικό υλικό διογκωμένης πολυστερίνης 20 πόντων προκειμένου να έχουμε ελαφρύτερη κατασκευή και ταυτόχρονα καλύτερη μόνωση όπως απαιτείται σε κτίρια εκπαίδευσης.

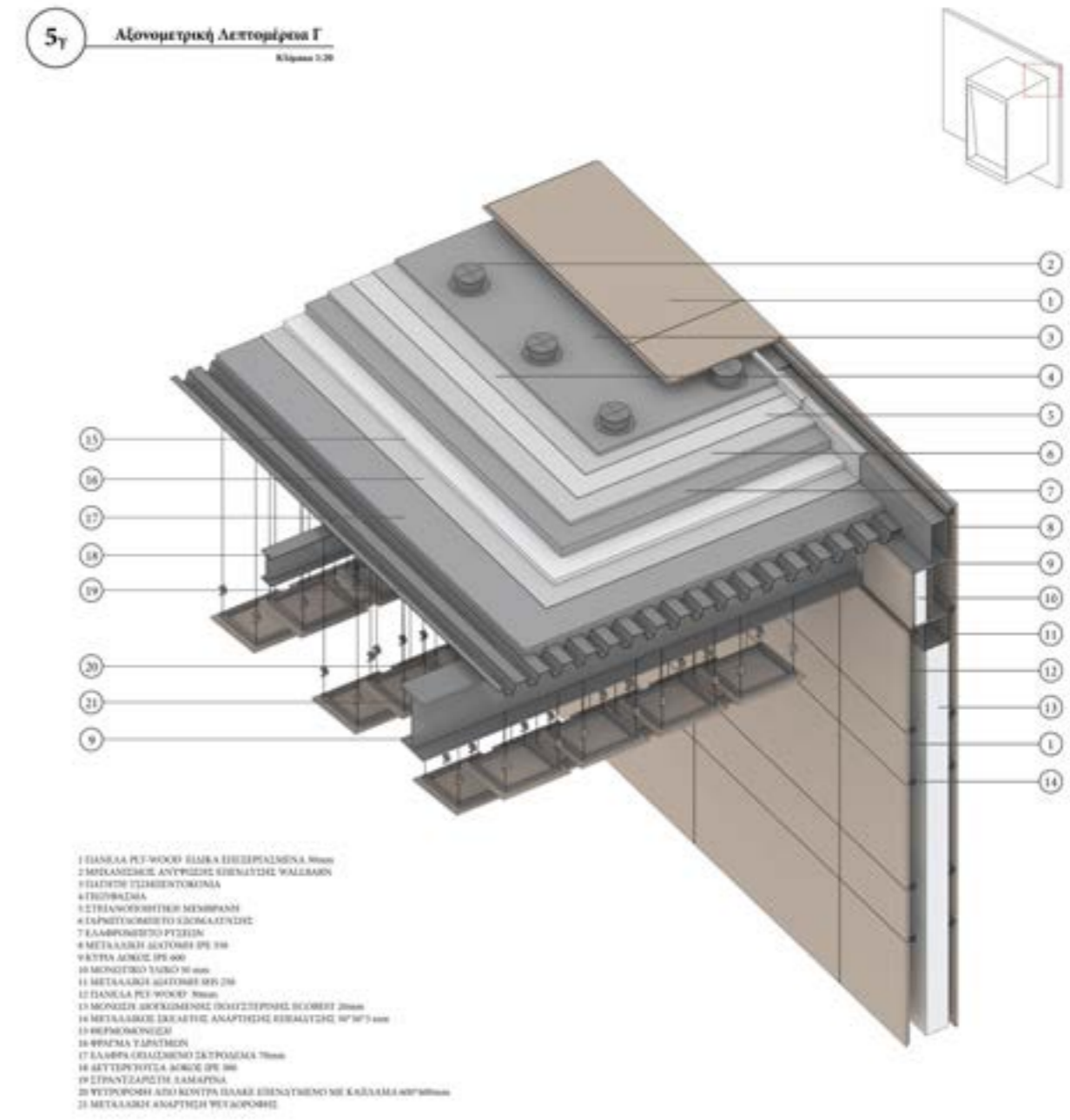
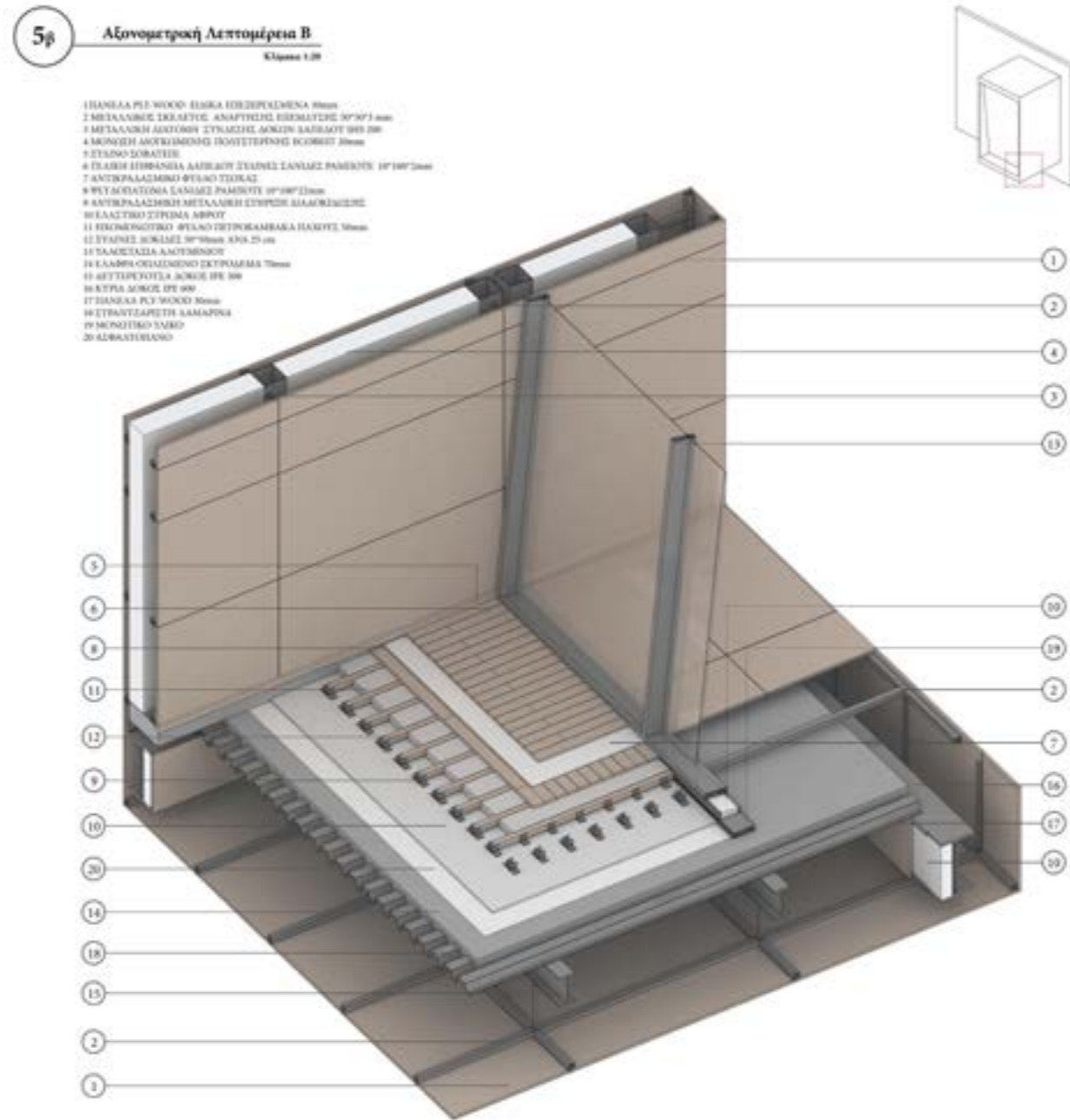
Η πλάκα είναι μια σύμμεικτη κατασκευή ενώ στο δάπεδο τοποθετούνται ξύλινες σανίδες ραμποτέ κάτω από τις οποίες υπάρχουν αντικραδασμικά στρώματα.

Πάνω στο μονωτικό υλικό αλλά και τις μεταλλικές κάθετες διατομές αναρτώνται σε μεταλλικό σκελετό 50*50 πανέλα ply-wood πάχους 30 mm ειδικά επεξεργασμένα ώστε να αντέχουν στις δύσκολες καιρικές συνθήκες.

Το πάνω και το κάτω κομμάτι του κουτιού έχουν μεγαλύτερο πάχος απ ότι τα πλαϊνά για λόγους συνθέσεως της όψης, αλλά και κατασκευαστικούς, και συγκεκριμένα λόγω των απαιτήσεων σε μονώσεις που έχει το δώμα. Προκειμένου να επιτύχουμε αρμονικές αναλογίες στην όψη μεταφέρουμε το πάχος αυτό και στο κάτω μέρος. Έτσι χρησιμοποιούνται μεταλλικές διατομές 50*50 mm οι οποίες πιάνονται από τα δοκάρια και κρατούν την επένδυση στην επιθυμητή απόσταση.

Η κεκλιμένη τζαμαρία που έχει αναφερθεί απαιτεί την ύπαρξη μιας διατομής 200*200mm τοποθετημένη διαγώνια , η οποία να ακολουθεί την κλίση της από όπου και πιάνεται.

Προχωρώντας στο δώμα επιλέγεται ένα σύστημα στήριξης της ξύλινης επένδυσης η οποία βρίσκεται σε απόσταση από την κατά τα άλλα τυπική κατασκευή του δώματος προκειμένου να επιτευχθεί η επιθυμητή τέταρτη όψη του κουτιού από ξύλο. Το συγκεκριμένο σύστημα στήριξης επιτρέπει αφού τα νερά περάσουν μέσα από τους αρμούς των πανέλων επικάλυψης να διοχετευτούν στην υδρορροφή.

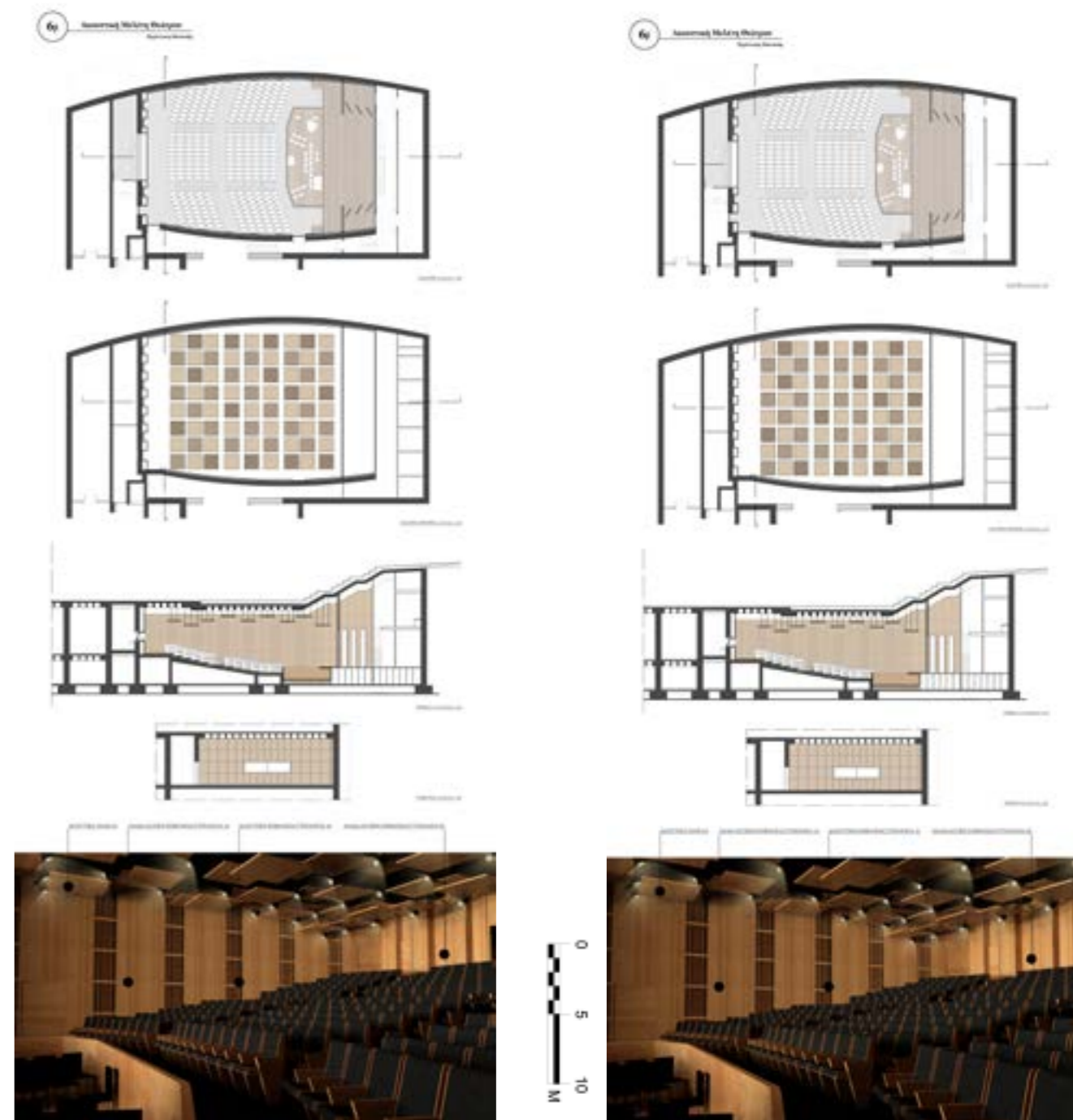
ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Η ακουστική των χώρων ήταν επίσης ένα κομμάτι που μελετήθηκε εκτενέστατα σε αυτή τη διπλωματική καθώς είναι μία από τις βασικές παραμέτρους που συμβάλλει στην καλύτερη πραγματοποίηση των λειτουργιών.

Ιδιαίτερη μελέτη έχει γίνει για την περίπτωση του θεάτρου, καθώς λειτουργεί ως χώρος πολλαπλών χρήσεων, κι επομένως απαιτεί μεταβαλλόμενη ακουστική. Συγκεκριμένα, έχουν μελετηθεί δύο ακραίες περιπτώσεις, αυτή της ομιλίας και αυτή της συμφωνικής ορχήστρας.

Στην πρώτη περίπτωση η σκηνή βρίσκεται ολόκληρη στο ανώτερο επίπεδο μειώνοντας τον όγκο. Οι πλαϊνοί τοίχοι και οι ψευδοροφές προκαλούν ανάκλαση του ήχου ώστε αυτός να φτάνει επαρκώς στα πίσω καθίσματα. Ο πίσω τοίχος καθώς και το 1/3 των πλαϊνών απαιτούν την τοποθέτηση απορροφητικών υλικών για να επιτευχθούν οι επιθυμητοί χρόνοι αντήχησης.

Στη δεύτερη περίπτωση το κομμάτι της σκηνής της ορχήστρας βρίσκεται υποβαθμισμένο με τον όγκο του θεάτρου να είναι ο μεγαλύτερος δυνατός για τα καλύτερα αποτελέσματα. Οι ψευδοροφές έχουν γυρίσει σε οριζόντια θέση με κάθετη απόσταση μεταξύ τους πενήντα πόντους κατ' ελάχιστον ώστε να δημιουργούν διάχυση του ήχου. Διαχυτικές επιφάνειες απαιτούνται επίσης στο 1/3 των πλαϊνών τοίχων. Ο πίσω τοίχος και οι υπόλοιποι πλαϊνοί δρουν ανακλαστικά.

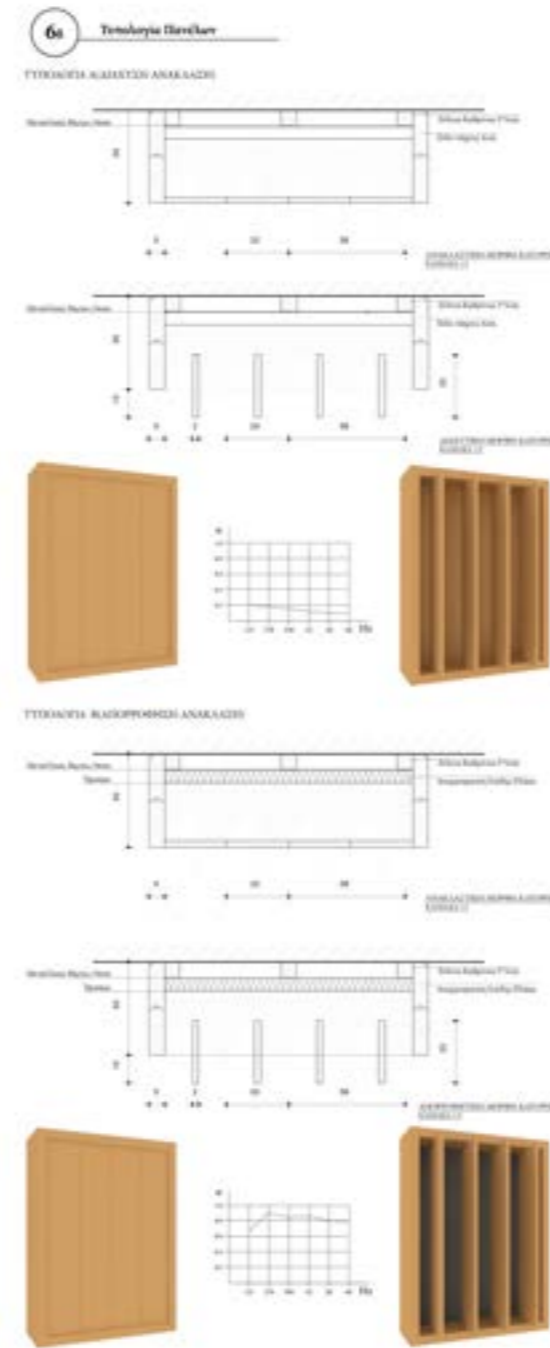
Η μεταβαλλόμενη ακουστική επιτυγχάνεται με την δημιουργία δύο τυπολογιών ξύλινων πανέλων επένδυσης των τοίχων, τα οποία αποτελούνται από κατακόρυφα στοιχεία, με τη μορφή περσίδας, που γυρνούν περί του άξονά τους αλλάζοντας κάθε φορά ακουστική ιδιότητα.

Η πρώτη τυπολογία έχει ανακλαστική και διαχυτική ιδιότητα με την πρώτη να επιτυγχάνεται όταν οι περσίδες είναι γυρισμένες κατά την οριζόντιο και τη δεύτερη όταν είναι γυρισμένες κατά την κάθετο.

Αντίστοιχα η δεύτερη έχει ανακλαστική και απορροφητική ιδιότητα. Και εδώ η ανακλαστική επιτυγχάνεται όταν οι περσίδες είναι γυρισμένες κατά την οριζόντιο και τη δεύτερη όταν είναι γυρισμένες κατά την κάθετο.

Η μορφή τους λοιπόν είναι ίδια απλά διαφέρει το υλικό που είναι τοποθετημένο στο εσωτερικό. Στην περίπτωση της διάχυσης χρησιμοποιείται ξύλο πάχους τεσσάρων εκατοστών ενώ στην περίπτωση της απορρόφησης μία ινώδης πλάκα που έχει επιλεγεί ώστε να είναι ιδιαίτερα αποτελεσματική και στις χαμηλές συχνότητες. Προκειμένου να μην είναι η πλάκα αυτή εκτεθειμένη στο βλέμμα των θεατών τοποθετούμε μπροστά από αυτήν μαύρο ύφασμα.

Η προστασία από εξωτερικούς θορύβους είναι εξασφαλισμένη λόγω της τοποθέτησης υπόγεια και της ύπαρξης περιμετρικών τοιχείων από μπετό πάχους 60 cm. Επίσης σημαντικό ρόλο παίζει ο χώρος ανάσχεσης που υπάρχει μεταξύ του χώρου υποδοχής και του κυρίως θεάτρου για να το προστατέψει από την οχλαγωγία του πρώτου. Τέλος, θετικά συμβάλλει και η μη γειτνίαση του χώρου με λοιπές βασικές χρήσεις του κτιρίου.

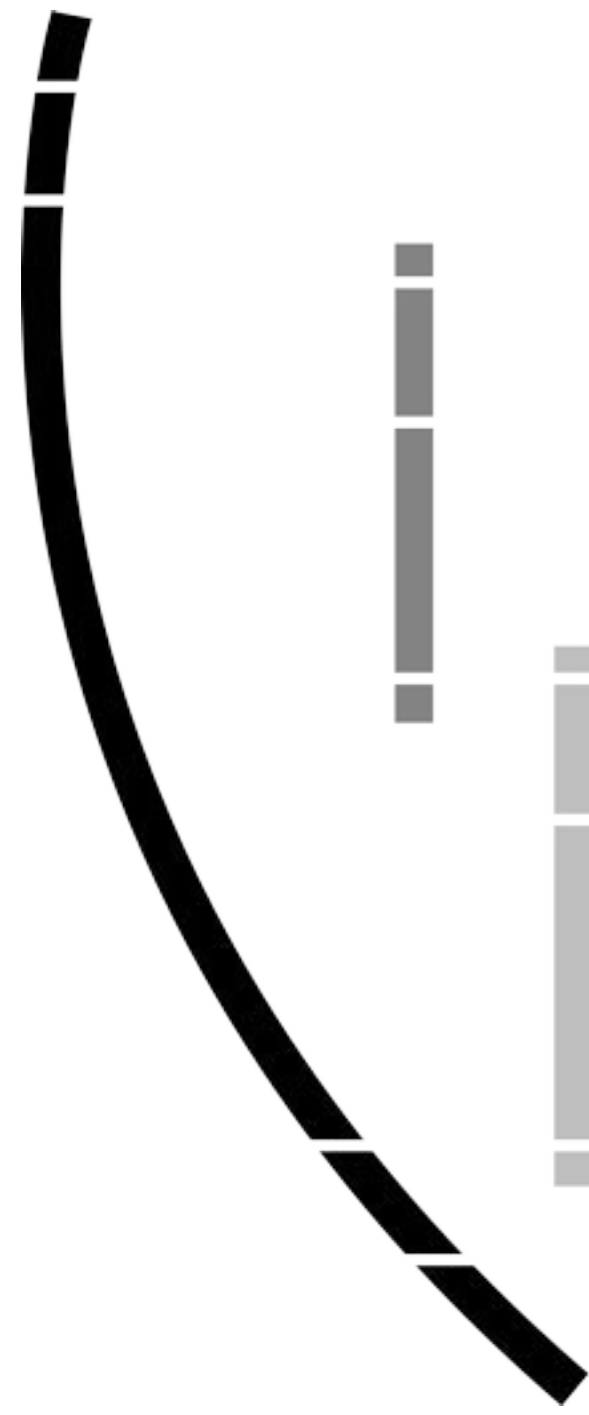
Οι αίθουσες διδασκαλίας των διαφορετικών τεχνών μελετήθηκαν επίσης ως προς την ακουστική τους παρότι λόγω μικρότερου μεγέθους οι απαιτήσεις δεν είναι τόσο εξειζητημένες. Και εδώ χρησιμοποιούνται τα ίδια πανέλα με τη διαφορά ότι δεν απαιτείται η περιστροφή των περσιδών περί του άξονά τους.

Στην αίθουσα μουσικής οι ψευδοροφές είναι τοποθετημένες σε απόσταση 50 cm μεταξύ τους για επίτευξη διάχυσης του ήχου, ενώ όπως και τα υαλοστάσια, είναι τοποθετημένες υπό κλίση για την αποφυγή επαναλαμβανόμενης ανάκλασης και πλαταγισμού του ήχου (επαναλαμβανόμενες ανακλάσεις). Η επένδυση τοίχων γίνεται με πανέλα με περσίδες με σκοπό τη επιπλέον διάχυση του ήχου στον χώρο.

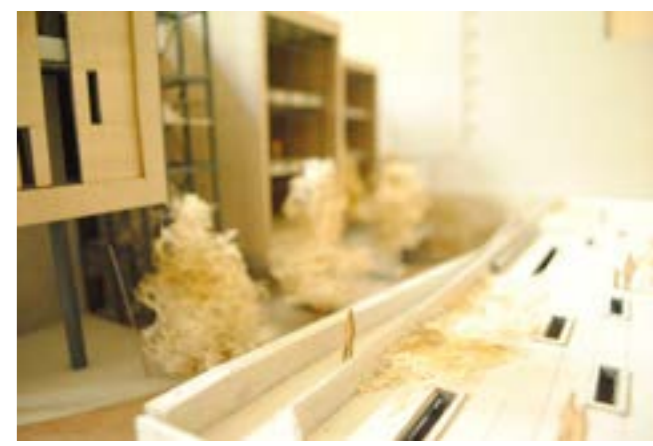
Στην αίθουσα χορού, οι ψευδοροφές λειτουργούν ως ανακλαστικές επιφάνειες ενώ και εδώ τα υαλοστάσια είναι τοποθετημένα υπό κλίση για την αποφυγή κι εδώ του πλαταγισμού του ήχου. Η επένδυση τοίχων γίνεται με πανέλα με περσίδες με σκοπό τη επιπλέον διάχυση του ήχου στον χώρο στον τοίχο έναντι των υαλοστασίων, ενώ στους άλλους δύο υπάρχουν ανακλαστικοί καθρέφτες.

Τέλος, στην αίθουσα θεάτρου οι ψευδοροφές λειτουργούν σαν ανακλαστικές επιφάνειες και η επένδυση των τοίχων γίνεται με πανέλα με περσίδες με σκοπό τη επιπλέον διάχυση του ήχου στον χώρο σε συνδυασμό με ηχοαπορροφητικά πανέλα.

ΜΑΚΕΤΕΣ

ars gratia artis Ακαδημία Παραστατικών Τεχνών

ΦΟΙΤΗΡΙΑΣ: Μουγκάση Νικολέτα, Παπαϊωάννου Μαρία

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ: Νικολάου Δήμητρα, Βασιλάτος Παναγιώτης

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: Σωτηροπούλου Αλεξάνδρα, Μάνιος Εμμανουήλ

Ιούλιος 2015